

Unitárius Közlöny

Kolozsvár, 1888—1948/1990. 13. (73) évf.
2. szám. 2003. március—április
Ára: 5000 lej.

Juhász Gyula

MÁRCIUS IDUSÁRA

*Vannak napok, melyek nem szállnak el,
De az idők végéig megmaradnak,
Mint csillagok ragyognak boldogan,
S fényt szórnak minden születő tavasznak.
Valamikor szép tüzes napok voltak,
Most enyhe és derűs fénnel ragyognak.
Ilyen nap volt az, melynek fordulója
Ibolyáit ma a szívünkbe szórja.*

*Ó, akkor, egykor, ifjú Jókai
És lángoló Petőfi szava zengett,
Kokárda lengett, zászló lobogott;
A költő kérdett, és felelt a nemzet.
Ma nem tördel bilincset s börtönajtót
Lelkes tömeg, de munka dala harsog,
Szépség, igazság lassan megy előre,
Egy szebb, igazabb, boldogabb jövőbe.*

*De azért lelkünk búsan visszanez,
És emlékezve mámoros lesz tőled,
Tűnt március nagy napja, szép tavasz,
Mely fölráztad a szunnyadó erőket,
Mely új tavaszok napját égre hoztad,
Mely új remények ibolyáját fontad.
Ó nagy nap, szép nap, légy örökre áldott,
Hozz mindig új fényt, új dalt, új virágot!*

A TARTALOMBÓL:

Nagypénteki zsoltás • A húsvéti „csoda” teológiai értelmezése • Tiboldi-napok Szentgericén • Énlaki köszöntő • Az egyházi és világi nevelők Alsóboldogfahán • Templom a középpontban - Magyar-szovát • Testvérgyülekezeti Konferencia 2003 • Gondnok-presbiteri találkozó Székelykeresztúron • Nők Világa: Dicsőszentmárton, Oklánd, Jobbágyfaba, Magyar-szovát, Segesvár, • Ifjúsági oldal: Teológiai hallgatók diáknapijai, ODFIE egyletképek, A mi óvodánk • Tengereken úszó egyetem (II. rész) • Egyházi hírek

Fotó: Molnár B. Lehel

Molnos Lajos
Zsolozsma
Nagypéntek hajnalán

*...és bizony megtöretik az Ő teste
megtöretik ma ismét
és bizony kiontatik az Ő vére
kiontatik ma ismét
és bizony halálnak halálával halatik Ő
halatik ma ismét
de bizony harmadnapon feltámad
feltámad újra
de bizony a Mennyekbe felmegy
felmegy újra
de bizony Onnan visszajövése leszen
eljövel újra
és megtöretett testének általa bizony
és kiontatott vérének általa bizony
beteljesedik az Úr Lelke mibennünk
miértünk-született Átala
az Úr Lelke ím mindenkben és újra
mondom hát tinéktek bizonyossággal
szólom szavammal én is a hitemet tinéktek
a tövisszörűt ma is akárcsak mindég
oly lelkes fondorlattal fonóknak
az ölö keresztet ma is akárcsak mindég
oly lelkes fondorlatosan ácsolóknak:
bizony a testét megtörethetitek mondom
akárhányszor miként ma újra
bizony a vérét kiontathatjátok mondom
akárhányszor miként ma újra
de bizony hiábavaló leszen mégis
a ti gonosz serénykedésteck mondom
ma is miként mindahányszor
mert az Úr íme mindenható
győzedelmes egy igaz Isten
s ÉLŐ Diadalmasa Jézus
miként minden időkben
úgy itt e földön is
Ámen.*

A HÚSVÉTI „CSODA” TEOLÓGIAI ÉRTELMEZÉSÉNEK NÉHÁNY UNITÁRIUS VÁLASZA

Kétségtelen tény, hogy a kereszténység egyik legnagyobb ünnepeinek húsvétot tekintik, mert a megfeszített Krisztus ezen a napon támadt fel.

Előre szeretném bocsátani, hogy nem a kritikus rendszeres teológus (dogmatikus) meglátásait akarom megszólaltatni, a téma ilyenszerű feldolgozása tudományos mérlegelést igényel, hanem az értelmesen és érzelmesen, de ugyanakkor hit- és akaratyszerűen élő és cselekvő unitárius emberét, azaz az Unitárius Közlöny Olvasóit hívom egy rövid „mérlegelésre” és ünneplésre.

Első feladatunk tehát a feltámadás kérdésének a tisztázása, mert ezzel kapcsolatosan az unitárius teológiának fenntartásai vannak, viszont unitárius közösségeinkben is igen sok locsoló vers erről „regél” – „feltámadt Jézus, mondják az Írások...” stb. A keresztény teológia ebben a kérdésben nem ad egyértelmű magyarázatot. A válasz attól függ, hogy Jézust emberi vagy isteni természetű felől közelítjük-e meg? Ha emberi természete felől indul a vizsgálódásunk, akkor kétségtelenül nem FELTÁMADOTT –, amit maga végzett el, hanem FELTÁMASZTOTT –, amit Isten cselekedett. Ha isteni természetét vesszük tekintetbe, akkor a FELTÁMASZTOTT helyett a FELTÁMADOTTAT kell előnyben részesítenünk, mert ez egy isteni hatalommal bíró személy lehetősége.

Tény az, hogy a halottak feltámadásának legrégebbi bizonyítéka a héber nyelvű Ószövetség egészében a J. e. II. évszázadból származik (kb. 165 - 164). Ez az időszak azonban nem annyira a vallási, hanem inkább a politikai csatározások színtere. A zsidók erőszakos hellenizálódásának és heroikus ellenállásának kora (IV. Anthiokhesz Epifanesz), a makkabeusok által vezetett lázadás, amely végül is a zsidóság győzelmével végződik. Ez a nézet erősödik fel az apokaliptikus irodalomban nagyon kiszínezve, de itt már személyre szabottan. Ezt igazolja a Dániel könyve, amely épenséggel több kérdést hagy nyitva, mint amennyit megválaszol.

Pál apostol is inkább emberi és nem isteni természete felől közelíti meg a húsvéti csodát. Hangsúlyozza, hogy Jézus „a halottak közül”, görögül „ek nekron” támasztatott fel, „lett feltámasztva” (1Kor 15,12). Ez a mondat és az egész megelőző szöveg nyomatékosan szenvedő alakban adja az ígét (1Kor 15,4-20). „Egegartai” „passivum divinum”-nak felel meg. Azaz Istent jelöli meg mint a feltámasztó tett alanyát. Jézus „feltámadt” cselekvő igealakot főleg a későbbi szövegek alkalmazzák, mintegy jelezve, hogy Ő ezt a saját isteni erejéből is „tette” (1Tessz 4,14) (latin: quod suscitatus est a mortuis – Nestle-Aland:Novum Testamentum Latine; angol: Christ has been raised from the dead – The NIV Study Bible, 1756).

A magyar bibliafordítások inkább a „FELTÁMADOTT-at” emelik ki a „FELTÁMASZTOTT” helyett, sőt a magyarázó jegyzetekkel ellátott Biblia sem foglal egyértelműen állást ebben a kérdésben (Biblia Magyarázó Jegyzetekkel. Magyar Bibliatársulat kiadása. Budapest, 1996).

A húsvéti „csoda” megértésének logikájában osztom Hans Küng római katolikus teológus megállapításait: „... a 'feltámadással' szemben a feltámasztás kifejezést részesítem előnyben, meg egyezően az Újszövetség szóhasználatával – anélkül azonban, hogy ezzel kizárnám a 'feltámadást'. Ezzel azt kívánom hangsúlyozni,

2. sz. JEGYZŐKÖNYV

felvéve az Egyházi Képviselő Tanács 2003. március 27-én tartott üléséről.

Jelen vannak:

Hivatalból: Dr. Szabó Árpád püspök, Máthé Dénes főgondnok, dr.Rezi Elek főjegyző, Szabó László közügyigazgató, Gyerő Dávid, Mikó Lőrinc, dr. Fóris Ferenczi Rita előadó-tanácsosok, Török Elek, Nagy Endre, id. Szombatfalvi József, Kedei Mózes, Máthé Sándor, Bartha Mária-Zsuzsanna, Szabó Magda, Székely Botond, Kovács Sándor, Popa Márta, Varró Margit, Pap Mária, Asztalos Klára, Sándor Krisztina.

Választás útján: Bálint B. Ferenc, Bartha Alpár, Székely Kinga-Réka, Nagy László, Kovács István, Csete Árpád, Andorkó Ferenc, Csáka József, Gazdag Géza, Erdő László, Orbán Pál, Dombi Dezső, Czibalmos K. Csaba, László János.

Tanácskozási joggal résztvevő: Szabó Anikó főszámvevő.

Igazoltan hiányoznak: Kolumbán Gábor, Székely Miklós, Sófalvi Attila.

12. A 23. számú egyházi ének és Kedei Mózes esperes imája után, Máthé Dénes főgondnok üdvözli a megjelenteket, megállapítja a gyűlés szabályszerű összehívását, a 199/2003. E. K. T. számú meghívóval, a határozatképességét és azt megnyitja. Jegyzőkönyv hitelesítésére felkéri Kedei Mózes, Bartha Alpár és Erdő László tagokat. A gyűlés tárgysorozatát elfogadásra ajánlja.

Az Egyházi Képviselő Tanács a megnyitót tudomásul veszi.

13. Jelentés az egyházi főhatóság általános munkájáról: az egyházi közigazgatásról, az egyházképviseletről és az elintéztet ügyekről, 2002 november 13 - 2003. március 25 közötti időszakban.

Az Egyházi Képviselő Tanács jóváhagyólag tudomásul vette az Egyházi Főhatóság általános munkájáról, az egyházképviseletről és elintéztet ügyekről előterjesztett jelentést.

14. Az EKT állandó bizottságainak 2003. március 26-i üléseiről felvett jegyzőkönyvek előterjesztése.

Az Egyházi Képviselő Tanács jóváhagyólag tudomásul vette az EKT állandó bizottságai (Misszió Bizottság, Valláserkölcsi Nevelési és Oktatásügyi Bizottság) március 26-i üléséről előterjesztett jegyzőkönyveket.

15. A 2003. január 28-i énekvezér-képesítő vizsga.

Az Egyházi Képviselő Tanács jóváhagyólag tudomásul vette a 2003. január 28-i énekvezér-képesítő vizsgáról előterjesztett jelentést, amely szerint Bak Erzsébet (Székelykeresztúr), Hurubás János (Sepsiszentgyörgy), Szabó Mária (Torda) és Várad Imre (Nyárádszentmárton) énekvezéri oklevelet szerzett, és az énekvezéri szolgálatra képesítést nyert

16. A teológiai hallgatók 2002. évi karácsonyi légációs szolgálata.

Az Egyházi Képviselő Tanács jóváhagyólag tudomásul vette a teológiai hallgatók 2002. évi karácsonyi légációs szolgálatáról előterjesztett jelentést.

17. Az Unitárius Tanári Kar ösztöndíj-javaslatai a 2002/2003. tanulmányi év II. félévre.

Az Egyházi Képviselő Tanács jóváhagyólag tudomásul vette a PTI Unitárius Kara javaslatait a teológiai hallgatók ösztöndíját illetően a 2002-2003-as tanév II. félévére.

18. Lőrinczi Lajos jelentése észak-amerikai tanulmányútjáról.

Az Egyházi Képviselő Tanács meglelégedéssel tudomásul vette Lőrinczi Lajos csehétfalvi lelkész jelentését észak-amerikai tanulmányútjáról, amelyet a Starr King Teológiai Intézetben töltött a 2002-2003-as tanév I. félévében. Ugyanakkor sajnálattal állapította meg, hogy lelkész afia családi okok miatt nem térhetett vissza a II. félévre, tanulmányai folytatására.

19. Jelentés a valláserkölcsi nevelés terén elnökileg elintéztet fontosabb tevékenységekről a 2002. november 14. és 2003. március 25. közötti időszakban.

Az Egyházi Képviselő Tanács jóváhagyólag tudomásul veszi a 2002. november 14. és 2003. március 25. közti valláserkölcsi jelentést.

20. A kolozsvári Unitárius Kollégium jelentése a 2002-2003. tanév I. félévéről.

Az Egyházi Képviselő Tanács jóváhagyólag tudomásul veszi a kolozsvári Unitárius Kollégium jelentését.

Az EKT jóváhagyja a VEN-bizottság arra vonatkozó javaslatát, hogy a középiskolai beszámoló megszerkesztésére a következőkben épp az összesítés megkönnyítése érdekében egy megadott szempontrendszer alapján történjék.

21. A székelykeresztúri Unitárius Gimnázium jelentése a 2002-2003. tanév I. félévéről.

Az Egyházi Képviselő Tanács az előterjesztett jelentést jóváhagyólag tudomásul veszi.

Elfogadja a VEN-bizottság arra vonatkozó javaslatát, hogy az infrastrukturális fejlesztés és a zavartalan működés érdekében az egyházi költségvetési keretből a támogatás folyósítása negyedévenkénti rendszerességgel történjék.

Tudomásul veszi, hogy a jelenlegi tanügyi törvények értelmében új igazgató kerül a Gimnázium élére Varró Margit személyében, és határozatot hoz, hogy Fekete János igazgatót eddigi tevékenységéért az EKT köszönőlevelben méltányolja.

22. Előterjesztés a Kolozsváron magán oktatási formaként indítandó I. osztály tárgyában.

Az Egyházi Képviselő Tanács jóváhagyja, hogy Kolozsváron magán oktatási formában I. osztály induljon.

A tanítói állás betöltésére az EKT határozata értelmében pályázatot kell hirdetni. A pályázati feltételek kidolgozásával és a pályázat lebonyolításával az EKT egy pályázati bizottságot bíz meg. Tagjai: Bartha Zsuzsanna, a VEN-bizottság elnöke, Bartha Márta tanítónő, VEN bizottsági tag, Popa Márta a kolozsvári Unitárius Kollégium igazgatója, valamint Fóris F. Rita előadó-tanácsos.

23. Előterjesztés a székelykeresztúri Unitárius Gimnázium védnöksége alatt működő V. osztály indításáról.

Az Egyházi Képviselő Tanács támogatja a székelykeresztúri Unitárius Gimnázium védnöksége alatt működő V. osztály indítását.

Az V. osztálynak az egyházi iskola égisze alatt történő indítását továbbra is fontosnak tartja a tavaly indított tehetségmentő program folytonosságának és a gimnáziumi osztályok utánpótlásá-

nak biztosítékaként. A program sikeres folytatása érdekében elfogadja a VEN-bizottság azon javaslatát, hogy készüljön egy olyan felmérés, amely távlatilag a gimnázium vonzáskörzetébe tartozó egyházközségekre irányulva, nemcsak a tehetséges beiskolázási számokra kérdez rá, hanem arra is, hogy hány szülő lenne, aki vállalná, hogy gyermeke távlatilag ne otthon, hanem ebben az iskolában folytassa tanulmányait.

24. Előterjesztés az Unitárius Diákotthon javára tett észak-amerikai gyűjtésről.

Az Egyházi Képviselő Tanács jóváhagyólag tudomásul vette dr. Szabó Árpád püspök és Gyerő Dávid előadótanácsos előterjesztését a kolozsvári Unitárius Diákotthon javára február 14. és március 7. között rendezett észak-amerikai gyűjtésről. Az EKT úgy határozott, hogy az egyházközségeknek és híveknek küldött felhívást az építkezés megsegítésére megismétli ebben az évben is.

25. Az egyházi javadalmazás rendszerének megújítása.

Az Egyházi Képviselő Tanács jóváhagyólag tudomásul vette a kibővített elnökségi ülésen hozott alábbi határozatokat az egyházi javadalmazási rendszer megújítására:

1. Az állami fizetés eddigi kategóriái helyett 2003. március 1-től minden lelkész azonos összegű állami fizetést kap, amely összeg az államtól kapott lelkészi fizetések összegének a lelkészek számával való elosztásából származik.

2. A lelkészi fizetés összegét (a besorolást) az új rendszerben az alábbi 3 tényező határozza meg: az egyházközség lélekszáma (50%), a szolgálati régiség (25%) és az egyházközség általános helyzete (25%).

3. A fenti tényezőknek az egyes lelkészi helyzetekre való alkalmazását, az új fizetési összegek kiszámolását és általában a javadalmazási rendszer további kérdéseinek a kezelését egy bizottság hivatott elvégezni, amelynek összetétele: Gyerő Dávid, Kiss Gergely, Kovács István, Szabó László, Török István, és az érintett esperes.

A bizottság munkáját az EKT következő üléséig kell, hogy elvégezze, s arról azon jelentést kell tennie.

26. A gondnok-preszbiteri értekezletek.

Az Egyházi Képviselő Tanács jóváhagyólag tudomásul vette dr. Szabó Árpád előterjesztését a 2003. évi gondnok-preszbiteri értekezletekről.

Az EKT a jövőre nézve a gondnok-preszbiteri értekezletekre való készülés rendjén kéri a keblitanácsokat, hogy előzetesen beszéljék meg az azokon felmerülő kérdéseket, így a küldöttek felkészülve és adatok birtokában vehessenek részt az értekezleteken.

Az EKT írásbeli elmarasztalást küld az értekezletekre képviselőt nem küldő alábbi egyházközségeknek: Csegez, Kolozsvár-Irisz, Torockó-szentgyörgy, Verespatak, Bordos, Erdőszentgyörgy, Ikland, Székelykál, Vadad, Magyar-szentbenedek, Csíkszereda, Kénos, Székelyderzs, Székelymuzsna, Szentegyháza, Székelyudvarhely 2, Böződkörispatak, Kede, Tordátfalva, Felsőrákos, Sepsiszentkirály-Botfalu

27. Egyházunk képviselése az ICUU konferenciáján.

Az Egyházi Képviselő Tanács egyházunk képviselőjében Kovács István sepsiszentgyörgyi lelkészt és Máthé Sándor háromszék-felsőfehéri esperest bízta meg azzal, hogy részt vegyen az ICUU Prágában tartandó konferenciáján.

Az EKT megfigyelői minőségben Székely Kinga homoródszentpéteri lelkész részvételéhez is hozzájárul, amennyiben az ICUU felvállalja az ő költségeinek a fedezését is.

28. A Marosi Egyházkör beadványa az egyházfenntartói járulékok lakhely szerinti fizetéséről.

Az Egyházi Képviselő Tanács a Marosi Egyházkör beadványának megválaszolását az Egyházi Alaptörvény világos vonatkozó előírásaiból olvasta ki: minden egyháztagnak a lakhely szerinti egyházközségben kell egyházfenntartását kifizetnie.

Az EKT javasolja a marosi egyházkör esperesi hivatalának, hogy a kérdést tárgyalják meg az egyházköri közgyűlésen, és az Alaptörvény előírásainak szerezzenek érvényt.

29. Bálint B. Ferenc beadványa a gyakorlati teológiai tanszék tanári állásáról.

Az Egyházi Képviselő Tanács nyílt szavazással (12 mellette, 4 ellene, 7 tartózkodás) úgy határozott, hogy elfogadja Bálint B. Ferenc beadványát, és Kovács Istvánt visszahelyezi a gyakorlati teológiai tanszék tanári állásába.

Az EKT jelen határozatát közli a PTI Rektori Hivatalával.

30. Czibalmos K. Csaba beadványa az EKT működéséről.

Az Egyházi Képviselő Tanács Czibalmos K. Csaba beadványa nyomán határozatban mondta ki a következőket:

- az elnökség az ülések előkészítésére próbálja meg előzetesen eljuttatni a kész anyagot a Tanács tagjaihoz

- a Tanács ülései próbaidőre pénteken lesznek, a világiaknak való jobb megfelelés miatt

- a Tanács üléseit próbaidőre másfél napos időtartamra hívjuk össze, hogy elegendő idő legyen az ügyek átbeszélésére

31. Gellérd Judit beadványa a Körösfői Kriesch Aladár festményét ábrázoló lenyomat újranomásáról.

Az Egyházi Képviselő Tanács Gellérd Judit kérését a Körösfői Kriesch Aladár festményét ábrázoló lenyomat újranomásáról jóváhagyólag véleményezte.

32. Nagy László beadványa az Unitárius Közlönyben megjelent írásról.

Az Egyházi Képviselő Tanács Nagy László beadványát az Unitárius Közlönyben megjelent írásról tudomásul vette.

33. Előterjesztés az elnökileg elintézett fontosabb gazdasági ügyekről, 2002. szeptember 25 és november 13. közti időszakban.

Az E. K. Tanács 2002. november 25-én tartott rendes gyűlésén az elnökileg elintézett fontosabb gazdasági ügyekről szóló jelentés előterjesztését a Tanács elnapolta. Ezért 2003. március 27-i rendes ülésén a következő jelentések kerültek előterjesztésre:

1. Jelentés a 2002. szeptember 25 - november 13 között elnökileg elintézett fontosabb gazdasági ügyekről

2. Jelentés a 2002. november 14 és 2003. március

25 között elnökkileg elintézett fontosabb gazdasági ügyekről.

Mindkét jelentést az E. K. Tanács jóváhagyólag tudomásul vette.

34. Gazdasági Bizottság 2003. március 26-án tartott gyűlésének jegyzőkönyve.

Az Egyházi Képviselő Tanács tudomásul veszi a Gazdasági Bizottság 2003. március 26-án tartott gyűléséről felvett jegyzőkönyvét és megállapítja, hogy a Bizottság a következő kérdésekkel foglalkozott:

1. Alelnök és jegyző megválasztása
2. Tájékoztatás a benyújtott építkezés-javítási segélykérésekről

35. Előterjesztés a Jogügyi Bizottság 2003. március 26-án tartott gyűléséről.

Az Egyházi Képviselő Tanács tudomásul veszi a Jogügyi Bizottság 2003. március 26-án tartott gyűléséről felvett jegyzőkönyvét és megállapítja, hogy a Bizottság a következő kérdésekkel foglalkozott:

1. A bizottság megválasztotta vezetését
2. Tájékoztatás hangzott el az egyház jogi vonatkozású ügyeiről.

36. Előterjesztés a Pénzügyi Bizottság 2003. március 26-án tartott gyűléséről

Az Egyházi Képviselő Tanács tudomásul veszi a Pénzügyi Bizottság 2003. március 26-án tartott gyűléséről felvett jegyzőkönyvét és megállapítja, hogy a Bizottság a következő kérdésekkel foglalkozott:

1. Az Alaptörvény értelmében a Bizottság elnököt választott
2. Az egyházi központ 2003. évi költségvetése, a Sora épületnél folyó építkezéshez hitel felvételért kezesség vállalása.

37. Előterjesztés a SESO céggel kötött megállapodás tárgyában

Az elnökkileg elintézett fontosabb gazdasági ügyekről szóló jelentés előterjesztése kapcsán az E. K. Tanács felvette napirendjére a Sora üzletházát bérlő céggel kötendő megállapodás megtárgyalását. Ez a megállapodás azt foglalja magába, hogy a bérlő Seso cég az udvari építkezés befejezéséhez 25 milliárd lej bankkölcsönt kell felvegyen és ezt az üzletcsarnokra 2002-ben felépített emeletre betáblázandó jelzáloggal garantálja az egyház. A szerződés pontos szövegét lásd jelen határozat mellékletében.

Az E. K. Tanács több órát tárgyalta a megállapodás szövegét. Időközben egy három tagú bizottságot, majd néhány órával később az elnökséget bízta meg, hogy külön tárgyaljon a SESO cég vezetőjével. Mindezek után a céggel megállapodás és a Tanácsban határozat született a megállapodás megkötéséről az eredeti szöveghez viszonyítva a következő két lényeges pontban:

„8. szak. A SESO cég megtéríti a beruházási hitelt és annak kamatait a bank által előírt feltételek szerint és kötelezi magát arra, hogy a részleteket a határidőig befizesse. A befizetés után három nappal az egyháznak igazolandó a részlet befizetése a bankhoz.

Amennyiben egy legtöbb 60 napos késés áll fenn egy részlet teljes befizetésénél erőhatalom (vis

major) vagy előre írásban bejelentett okok miatt (melyeket az egyház elfogadott) az eredeti szerződés, az 1, 2 és 3 sz. kiegészítő irat jogszert felbomlik.”,13 sz. (2). A kölcsön törlesztésének elmaradása esetén a végrehajtás elsősorban a SESO cég tulajdonában levő telek ellen fordul és utána az egyház jelzáloggal terhelt emeleti épületrésze ellen.”

A két idézett szakasz nem hiteles fordítás. Az eredeti román szöveget lásd a mellékletben.

A módosított szöveget az E. K. Tanács elfogadta és megbízta az elnökséget annak aláírásával. A megegyezés eredeti román nyelvű szövege mellékletben jelen határozat részét képezi.

38. Előterjesztés a 2003. évi juttatások tárgyában

Az egyházköreiből érkezett kérések alapján az E. K. Tanács visszatér a 175/2003. sz. határozatra és a központi juttatások 2003-as évre a mellékelt kimutatás szerint állapítjuk meg. A juttatást csak fizetésre lehet felhasználni és negyedévenként kötelezően, hivatalos igazoló iratokkal el kell számolni a Számvevőségnek. A körüli jegyzők és pénztárosok havi juttatása 500.000 lej. Az esperesi hivatalok a juttatást a hivatal működtetésére használhatják, el kell számolniuk a Számvevőségnek negyedévenként. A Küküllői egyházkör juttatásából havonta 500.000 lej a szőkefalvi lelkész útiköltségére fordítandó, ez az összeg útiköltségeként számolandó el.

A 175/2003.sz. határozat további része hatályban marad változatlanul.

39. Az egyházi központ 2003. évi költségvetése

Az E. K. Tanács az egyházi központ 2003. évi költségvetését a 177/2003. sz. határozat módosításával az alábbiak szerint állapítja meg:

Bevételek: 23.120.449.000 lej

Kiadások 23.080.470.0000 lej

Egyenleg 49.979.000 lej

A költségvetés tételenkénti részletezését a mellékelt kimutatás tartalmazza.

40. Előterjesztés a 2003. évi építkezési-javítási segélyek tárgyában

Az Egyházi Képviselő Tanács az alábbiak szerint módosítja és egészíti ki a 176/2003.sz. határozatát:

Építkezési-javítási támogatási források:

Saját költségvetés 2.800.000.000 lej

Illyés Közalapítvány (5 MFt) 750.000.000 lej

Építkezési-javítási segélyek:

Templomépítés és javítás:

Saját költségvetés: Kolozsvár 500 millió lej, Marosvásárhely 500 millió lej, Nyárádszereda 300 millió lej, Kovászna 100 millió lej,

Székelykő 300 millió lej, Szind 20 millió lej, Torockószentgyörgy 50 millió lej, Szabéd 60 millió lej, Kisadorján 50 millió lej, Harangláb 25 millió lej, Újszékely 100 millió lej, Bencéd 30 millió lej, Kobátfalva 100 millió lej, Gyergyószentmiklós 80 millió lej, Homoródkeményfalva 50 millió lej, Fogaras 50 millió lej, Szentivánlaborfalva 50 millió lej.

Illyés Közalapítvány: Szováta 400 millió lej, Böllön 200 millió lej.

Lelkeszi lakás és más épületek építése-javítása:

Saját költségvetés: Petrozsény 60 millió lej, Lupény 30 millió lej, Szentháromság 30 millió lej, Szásznádas 30 millió lej, Csekefalva 50 millió lej, Fiatfalva 15 millió lej, Kőkös 15 millió lej, Székelyszáldobos 10 millió lej, Kálnok 30 millió lej, Olthévíz

6 millió lej, Nyárágálfalva 6 millió lej, Brassó 150 millió lej.

Illyés Közalapítvány: Brassó 150 millió lej

41. A Számvevőség jelentése

Tekintettel arra, hogy az Egyházi Képviselő Tanács novemberi ülésén időhiány miatt nem került sor a Számvevőség negyedévi jelentésének előterjesztésére, a 2003. márciusi gyűlésre a következő beszámolókat nyújtotta be:

1. Jelentés az egyházi központ tevékenységéről 2002. január 1 - december 31 között.

2. Jelentés az egyházi központ pénzügyi tevékenységéről 2003. január 1 és március 20 között. Az E. K. Tanács mindkét jelentést tudomásul vette.

42. Előterjesztésre került Farkas Dénes kolozsi lelkész beadványa, melyben az egyházi közigazgatással és gazdálkodással kapcsolatos kérdéseire és panaszaira kér választ.

Az E. K. Tanács megbízta az elnökséget, hogy a beadványt válaszolja meg.

K. m. f.

Dr. Szabó Árpád püspök-elnök,

Máthé Dénes főgondnok,

Dr. Rezi Elek főjegyző,

Hitelesítők: Kedei Mózes, Bartha Alpár, Erdő László

AZ EGYHÁZI BIZOTTSÁGOK, BÍRÓSÁGOK TAGJAI

EGYHÁZI KÉPVISELŐ TANÁCS

Dr. Szabó Árpád (Kolozsvár), Máthé Dénes (Kolozsvár), Kolumbán Gábor (Székelyudvarhely), dr. Rezi Elek (Kolozsvár), Szabó László (Kolozsvár), Székely Miklós (Kövend), Török Elek (Nyárágálfalva), Nagy Endre (Dicsőszentmárton), id. Szombatfalvi József (Székelykeresztúr), Kedei Mózes (Székelyudvarhely), Máthé Sándor (Brassó), Bálint B. Ferenc (Kolozsvár), Bartha Alpár (Fiatfalva), Székely Kinga Réka (Homoródszentpéter), Nagy László (Marosvásárhely), Kovács István (Sepsiszentgyörgy), Csete Árpád (Rava), Andorkó Ferenc (Vargyas), Csáka József (Székelykeresztúr), Gazdag Géza (Sepsiszentgyörgy), Erdő László (Kolozsvár), Orbán Pál (Szováta), Dombi Dezső (Székelyudvarhely), Czimbalmos Csaba (Sepsiszentgyörgy), László János (Székelyudvarhely), Székely Botond (Kolozsvár).

MISSZIÓ BIZOTTSÁG

Dr. Rezi Elek (Kolozsvár), Gyerő Dávid (Kolozsvár), Pálfi Dénes (Sinfalva), Szén Sándor (Jobbágyfalva), Péterfi Sándor (Küküllődombó), Kiss Gergely (Székelyszentmihály), Barabás Áron (Abásfalva), Török István (Olthéviz), Kovács István (Kolozsvár), Pap Mária (Szentivánlaborfalva), Lázár Levente (Csókfalva), Balázs Sándor (Szentgerice), Berei István (Kissolyomos), Krizbai Béla (Csíkszereda).

VEN BIZOTTSÁG

Bartha Márta (Fiatfalva), Bartha Mária Zsuzsanna (Mészkö), Kolozsi Tünde (Várfalva), Márk Tünde (Brassó), Pap Mária (Szentivánlaborfalva)

GAZDASÁGI BIZOTTSÁG

Czimbalmos Csaba (Sepsiszentgyörgy), Dezső István (Nagykároly), Demeter Domokos (Székelykeresztúr), Csáka József (Székelykeresztúr), Székely Botond (Kolozsvár)

PÉNZÜGYI BIZOTTSÁG

Dombi Dezső (Székelyudvarhely), Osváth Ilona (Székely-

keresztúr), Baka Bálint Imola (Kolozsvár), Orbán Pál (Szováta), Szabó Magda (Kolozsvár)

JOGÜGYI BIZOTTSÁG

Kun Csaba (Kolozsvár), Sófalvi Attila (Csíkszereda), Székely Enikő (Székelyudvarhely), Fekete Ildikó (Dicsőszentmárton)

MÉDIA BIZOTTSÁG

Maksay Magdolna (Kolozsvár), Sándor Krisztina (Sepsiszentgyörgy), Máthé Erzsébet (Kolozsvár), Fóris F. Zoltán (Kolozsvár)

KIADÓ ÉS NYOMDA BIZOTTSÁG

Kovács Sándor (Kolozsvár), Molnár B. Lehel (Kolozsvár), Szombatfalvi József (Homoródszentmárton), Bartha Alpár (Fiatfalva)

KÖZÉPFOKÚ FEGYELMI BÍRÓSÁG

Szombatfalvi József (Székelykeresztúr), Szabó László (Nagybánya), Balázs Dénes (Szentlélek), Fekete Árpád (Szováta)

Póttagok:

Bartha Mária Zsuzsanna (Mészkö), Kovács Sándor (Szökefalva), Csészár Lajos (Székelykeresztúr), Pálffy Sz. Ferenc (Várfalva)

FELSŐFOKÚ FEGYELMI BÍRÓSÁG

Andorkó Ferenc (Vargyas), Kelemen Levente (Oklánd), Ferencz Gábor (Torockó), Szén Sándor (Jobbágyfalva), László János (Székelyudvarhely), dr. Gyerő Dávid (Sepsiszentgyörgy), Csipkés József (Szatmárnémeti)

Póttagok: Kiss Gergely (Székelyszentmihály), Dancs Lajos (Énlaka), Bartha Dénes (Oklánd), Sándor Lehel (Gyergyószentmiklós)

KÖZÉPFOKÚ ÉS FELSŐFOKÚ KÖZIGAZGATÁSI BÍRÓSÁG

Bálint B. Ferenc (Kolozsvár), Kedei Mózes (Székelyudvarhely), Gazdag Géza (Sepsiszentgyörgy), Csáka József (Székelykeresztúr)

Póttagok:

Máthé Sándor (Brassó), Andorkó Ferenc (Vargyas), Asztalos Klára (Kolozsvár), Dombi Dezső (Székelyudvarhely)

A NAGYKÖNYVTÁRT IRÁNYÍTÓ BIZOTTSÁG

Kovács Sándor (Kolozsvár), Bálint B. Ferenc (Kolozsvár), J. Jakabházy Annamária (Kolozsvár), Kovács István (Kolozsvár)

A LEVÉLTÁRT IRÁNYÍTÓ BIZOTTSÁG

Ács Zsolt (Kolozsvár), Rüszt Fogarasi Enikő (Kolozsvár), Lőnhárt Tamás (Kolozsvár), Fekete János (Székelykeresztúr)

A NYUGDÍJINTÉZET VEZETŐTANÁCSA

Székely Miklós (Kövend), Nagy Endre (Dicsőszentmárton), Szombatfalvi József (Székelykeresztúr), Kedei Mózes (Székelyudvarhely), Máthé Sándor (Brassó), Jakab Dénes (Szentábrahám), Lőrinczi Károly (Aranyosrákos), Andorkó Ferenc (Vargyas), Bálint B. Ferenc (Kolozsvár), Krizbai Béla (Csíkszereda)

NYUGDÍJINTÉZET VÉGREHAJTÓ BIZOTTSÁGA

Rüszt Tibor (Kolozsvár), Kiss László (Torda), Szabó Zoltán (Kolozsvár), Molnár B. Lehel (Kolozsvár), Mezei Csaba (Kolozsvár)

A LELKÉSZKÉPESÍTŐ BIZOTTSÁG

Székely Kinga Réka (Homoródszentpéter), Márkos Albert (Kolozsvár), Máthé Dénes (Kolozsvár)

A mellékletet közli: dr. REZI ELEK főjegyző

hogy az Írás szerint nem Jézus önhatalmú tettéről van szó, hanem maga Isten keltette életre, támasztotta fel a megfeszítettet, a meghalt és eltemetett Jézust. Csak mint Feltámasztott, az Istentől, az Atyától Feltámasztott azonos a Feltámasztottal.”

Márk evangéliumának rövid tudósításából (Mk 16,1-8) világossá válik, hogy mindaz, amiről itt szó van, a feltámasztás után történik. Márk evangéliuma nem a feltámasztásról/feltámasztásról számol be, nem tanúsítja azt, nem részletezi, hanem csak a hírek tényét közli (HK. 179), és ez a tudat nem keltett „húsvéti örömet”, sőt „Ekkor kijöttek és elfutottak a sírboltól, mert remegés és döbbenet fogta el; és senkinek sem mondtak el semmit, mert féltek” (Mk 16,8). Ezért történhetett meg, hogy a húsvéti „csoda” örömeiből ezt a verset általában mellőzték. Egy katolikus teológus így vall erről: „Ez furcsán csenghetett egyházi füleknek, mert legalábbis a katolikus egyházban, évszázadokon keresztül egyszerűen nem olvasták fel ezt az

utolsó, az evangéliumot lezáró mondatot, mint a húsvéti örömhöz méltatlan megjegyzést.”

Az Újszövetségben szereplő húsvéti tanúságtételek egyike sem tud/beszél/nyilatkozik a feltámasztás tényéről/lefolyásáról; nem erről kívánnak tanúságot tenni (a Feltámasztóról, Istenről), hanem a személyről. Ezért azt a következtetést vonhatjuk le, hogy a feltámasztás nem annyira a történetiségnek, mint inkább a későbbi hitmeggyőződésnek az eredménye, pontosabban: tanúságtétel a hitről.

Függetlenül fenntartásaink megindoklásától, húsvétnek reménységkeltő teológiai üzenete az örökélet! Erről Jézus is tanított, és bár mibenléte felől most is még „homályosan látunk”, de reménykedünk, hogy Istennél van, *Istennel való teljes szeretetközösséget jelent.* Erre a szeretetközösségre mondunk IGEN-t mi, unitáriusok, minden húsvétkor!

Dr. REZI ELEK

Tiboldi-napok Szentgericén

Tiboldi István 210 éve született Székelyszentmiklóson, és majd egy évszázaddal később Nagykedében halt meg. Mégsem e két falu valamelyikében, hanem a nyárárdmenti Backamadaras községhez tartozó Szentgericén emlékeztek meg róla szombaton. A szentgericeiek tudják, sokat köszönhetnek a 25 évig falujukban iskolamesterként tevékenykedő néptanítónak.

Tiboldi István
(1793 – 1880)

Az ünnepi istentiszteleten a szószéki szolgálatot főtisztelendő **dr. Szabó Árpád** unitárius püspök végezte, példaként állítva a mai tanítók elé Tiboldi Istvánt. Munkássága kapcsán felhívta a figyelmet a közösség megtartó erejére, melyben könnyebb a ránk bízott kincset megőrizni. Megszállott ember volt Tiboldi István, akinek életműve csodálatra méltó, akiben nem a félelem lelke lakozott, mondta az erdélyi unitárius egyház püspöke. Szót követően a helyi unitárius lelkész, **Balázs Sándor** köszöntötte a vendégeket, hiszen az emlékünnepekre nemcsak a helybeliek gyűltek egybe, hanem a Maros megyei magyartanárok is ünnepeltek. Jelenlétük a tanfelügyelőség által szervezett kirándulásoknak köszönhető, melyek közül a szombatit a Nyárárdmentére tervezték. Az istentisztelet egyik igen szép és felemelő momentuma volt a kőhalmi református egyházközösség egyes karának fellépése. Az egyházi ünneplést követően a kultúrotthon telt meg zsúfolásig, itt hallhattuk **Szigeti György** magyar szakos tanár köszöntőjét, **Csíki József** backamadarasi polgármester, illetve **Kirizsán Károly** alpolgármester beszédeit, akik bemutatták a községet a jelen levő vendégeknek. A szentgericei Tiboldi Alapítvány megvalósításairól a helyszínen megtalálható kiadványban mindannyian olvashattunk. Az alapítványt 1996-ban jegyezték be, azzal a céllal, hogy orvosi rendelőt és mellé szolgálati lakást építsenek.

Minekutána az orvosi rendelő és gyógyszerár már két éve működik, sőt egy éve a fogorvosi rendelő is elkészült, az alapítvány új célkitűzéseket talált. Mercedes kisbuszuk Szentgerice köldökzsinórjává vált, mely a falut a világgal összeköti. Az alapítvány ösztöndíjalapja a gyerekek továbbtanulását támogatja, ennek megfelelően évente 19 diák kap 250-250 dollárt, akik befejezték az általános iskolát és tovább tanulnak. Ugyancsak az alapítványnak köszönhető az idős rászorulóknak felkarolása, de nélküle talán a híres szentgericei üveges táncot sem sikerült volna felújítani, és ugyancsak alapítványi segítséggel lehetett megszervezni a falugondnoki munkát.

Balázs Sándor a további célkitűzésekről röviden szólt, mondván: nem kell nagyokat álmodni.

Az ünnepi műsor keretében került sor az egykori Szentgerice bemutatására Orbán Balázs nyomán. Felolvasta **Toós Emma** tanítónő, és felszólalt **Farkas Dénes** kolozsi unitárius lelkész is, aki szegről-végről rokona a néhai Tiboldi Istvánnak. Tiboldi István hagyatékáról pedig röviden **Mészáros József** szólt. A gazdag programból a közönségnek a Tiboldi István műveiből összeállított műsor tetszett a legjobban, illetve az azt követő üveges tánc, amit a helybeliek adtak elő.

A Tiboldi-napok a fiatalok számára is izgalmakat tartogattak, hiszen ez alkalommal díjazták a március 29-én a marosvásárhelyi unitárius templomban lezajlott Tiboldi-vetélkedő résztvevőit. A versenyben öt ifjúsági csoport vett részt Marosvásárhelyről, Nagyernyéből, Szabédról, Marosszentgyörgyről, illetve Szentgericéről. Nyertesek: Cseh László, Balázs Bence és Paizs József Szentgericéről, Kovács Réka, Tóth Kiss Tímea Tünde Marosszentgyörgyről, Ábrám Ágota, Gyarmati Zsuzsa, Köblös Csilla, Vári Zsuzsa Marosvásárhelyről, Ferencz Tímea, György Botond, Lőrinczi Annamária és Fülöp Beáta Nagyernyéről, valamint Dániel Enikő, Dániel Levente és Vass Szabolcs Szabédról. A vetélkedőről még annyit, hogy Balázs Sándor, aki az ünnepség megszervezésében is oroszán részt vállalt, abban reménykedik, hogy sikerül országos szinten is hasonló versenyt szervezni.

KORONDI KINGA

Köszönteni akarjuk, nem az érdemeit felsorolni!

Köszöntő a harminc év szolgálat tiszteletére – az énlaki faluközösség részéről:

Kedves Tiszteletes Úr, kedves Tiszteletes Asszony!

Az emlékek tarsolya november. Az emlékezés tiszta fénye tár elénk három évtizedet a múltból. November volt. Itt a Firtos alján, Énlakán, az egyházközség lelki vezetőre várt, és akire várt, megérkezett. Ragaszkodással, szeretettel nyújtották feléje kezüket az énlakiak.

Akkor lelkünk mélyén – a remény mellett – megszületett a hála, s a köszönet szava, jó Istenünk iránt. A köszönetnek kiolthatatlan szikrája gyújt lángot szívünkben ma is, hogy felmelegítse didergő lelkünket, s a lélek szaván tudjunk szólni.

Azóta vasárnapról vasárnapra, ünnepnapokon, a szószék magaslatából hinti a evangélium magvait a lelki mezők talajába. Kérdezzük magunktól: Vajon, talált-e termőtalajra a magvetés? Vagyunk-e méltó utódai őseinknek, akik az egy igaz Istent hívő emberként felnéztek rá, és tisztelték az igehirdetőt? Lelkiismeretünk ad erre választ!

A késlelhetetlen idő kerekének vasfogai túl hamar lepergették a harminc évet. A kicsi felnőtté lett, az ifjú megöregedett. Fogó létszámot mutat évről évre az újévkor ismertetett nyilvántartó.

Együtt örvendett híveivel, és sok-sok fájó könnyet törölt friss sírhantok mellett. Az évek óta működő Dávid Ferenc Unitárius Nőegylet összejöveteleinek alkalmával, bizalmas, meghitt beszélgetéseink során mondta el egyszer a Tiszteletes Asszony: Egy alkonyi órán jött gyalog hazafelé. A lenyugvó nap bibor sugarai megütözték a fehérén csillogó „Firtoslován”, s a firtosi fehér ló rávetítette a Nap sugarait templomunk fehér, magas tornyára, mely szelíden intett, gyere haza, várunk! Akkor érezte igazán, Énlakán itthon van.

Mindig hiányérzetünk van, ha nincsenek itthon, és szeretettel várjuk haza!

Távol a városok zajától, távol a szülőföldtől, e csendes kistaluban itthon vannak. A szeszélyes időjárás és a századok által megrongált műemléktemplomunkat – a lehetetlennek látszó anyagi nehézségek ellenére is – sokszor megjavíttatta hívei melléállásával, hogy időtálló legyen az utókor számára is.

Kedves Tiszteletes Úr!

Köszönteni akarjuk, nem az érdemeit felsorolni. Láthatja és érezheti, hogy megtisztelő szeretettel nézünk fel Önre! Hálát adunk a jó Istennek, s kérjük, áldja meg jó egészséggel, boldogsággal, szívükhöz közel álló családjával együtt!

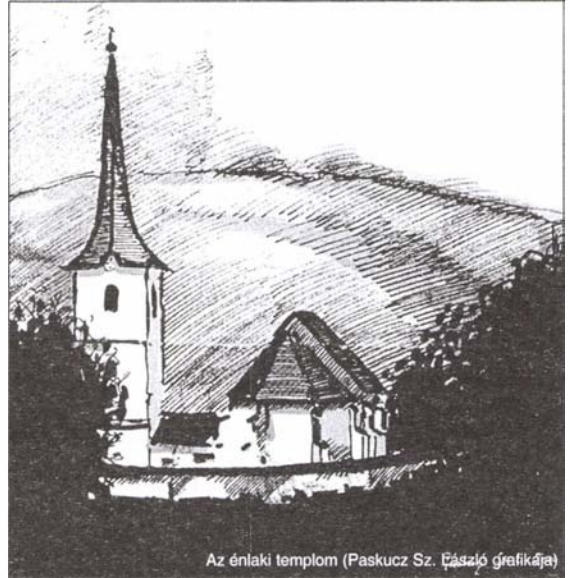
BÁLINT BERTA – Énlaka, 2002 novembere

Tisztelendő Lelkész Úr, kedves Lajos!

A maga nemében is gyönyörű ez a híveid szívében fogant, és valóban a lélek szaván szóló vallomás, amely három évtizedre visszatekintve kívánja megköszönni helytállásodat és hűséges szolgálatodat.

A lélekből fakadó szó ma is megcsillan. Egyszerűen „kiesett a könnyem”, amikor olvastam, és repesett a szí-

vem, mint az Emmausba tartó tanítványoké, akik a kenyérszító szeretet egyetlen mozdulatából ismerték fel az örök Jézust. Repesett a szívem, akárcsak mindazoké, akiket valaha is megérintett – és ma is megérint – a Jézus-tanítványnak elszegődött, mindenkori jó pásztorok kenyérszító szeretetének mozdulata: amint éppen „hátrahagyjuk egy-két felszabadult cseppjét annak, ami több volt mibennünk, mint az ember.” Áldjon meg az Isten, Szeretteddel együtt! (A szerk.)

Folyamatos az egyházi és világi nevelők szolgálata Alsóboldogfalván

Immár ötödik éve került az alsóboldogfalvi unitárius egyházközség élére **Bíró Mihály** lelkész úr, és **Bíró Erzsébet** tiszteletesasszony, akik minden évben megszervezték a *Nők órája* rendezvénysorozatot. Nem volt ez másként az alighogy elmúlt télen sem! A rendezvényt 2003. január 10-én indították be, és március 21-én „tettek pontot” a sorozat végére egy jól sikerült szeretetvendégséggel.

A rendezvénysorozat keretében **Kölcsey Ferenc** életéről és munkásságáról, **Wass Albert** irodalmi tevékenységéről, gyermeknevelési kérdésekről, valamint a mentálhigiénéről hangzottak el előadások, **Bíró Erzsébet** tiszteletesasszonynak, **Gálfalvi Gábor** és **Gagyai Imola** tanítóknak, valamint **Kincses Kálmán** református lekipásztornak köszönhetően.

Ezekon kívül **Bíró Mihály** lelkész két alkalommal Biblia-magyarozatot tartott: *Jefte fogadalma*, valamint *Kain és Abel* témákkal. Ebbe az előadássorozatba – két alkalommal – az egyházi énekek tanulását is beiktatták. A március 14-i *Nők óráján*, ugyancsak lelkészünk előadásában, hangzott el értékes előadás, *Március üzenete* címmel.

Március 10–14. között került sor az egyetemes imahét megtartására is, melynek vezérgondolata *Ez a kincsünk pedig cserépedényekben van, hogy ezt a rendkívüli erőt az*

Istennek tulajdonítsuk, és ne magunknak (2Kor 4,7) volt. A nagyszámú templomi gyülekezet előtt a következő lelkészek végeztek szószéki szolgálatot: március 10-én **Jakab Zsolt** újszékelyi unitárius lelkész; 11-én **Fazakas Károly** nyugalmazott unitárius lelkész; 12-én **Berei István** kissolymosi unitárius lelkész; 13-án **Andrási Benedek** székykeresztúri unitárius vallástanár; 14-én **Pál Attila** fiatalfalvi református lelképásztor.

Ebben az évben a *Március 15-i ünnepséget* is az unitárius egyházközség szervezte. Az ünneplők előtt mondott beszédének alap gondolatát **Bíró Mihály** tiszteletes úr a Teremtés könyvének első részéből választotta (1Móz 1,26). Arról beszélt, hogy az Isten képére és hasonlatosságára teremtett embernek joga, hogy uralma alá hajtsa a Földet, de ugyanakkor kötelessége ápolni és gondozni mindazt, amit Isten rábízott. Ebből világosan kitűnik: az ember nincs felhatalmazva arra, hogy az emberek fölött is uralkodjon, hogy elnyomjon másokat! Ezt az isteni parancsot nem tartották be az emberek, a népek és nemzetek. Ezért robbant ki 155 évvel ezelőtt a magyar forradalom és szabadságharc is...

Az ünnepség keretében méltató beszédet mondott **Sebők Ágnes** igazgató-tanító, az alkalomhoz illő ünnepi műsort mutattak be a tanulók, **Gálfalvi Gábor** tanító irányításával, majd a férfikórus adott elő forradalmi és Kossuth-dalokat, **Máthé Aliz** vezetésével.

E szép rendezvénysorozatot követően, lélekben és szellemiekben gazdagodva, megújultan kezdhettük hozzá a mindennapi kenyérteremtő munkához, amire Isten áldását kérjük!

GÁLFALVI GÁBOR tanító, Alsóboldogfalva

Templomunk a középpontban - így élünk Magyarorszáton

Bár tíz esztendő az örökkévalóságához mérten csak egy pillanat, a kerek évforduló - lelkésznek és gyülekezetnek egyaránt - jó alkalom a számadásra vagy mérlegkészítésre, az apostoli intelem szellemében: A rád bízott drága kincset őrizd meg!

1993. március 1-én neveztek ki a nagy múltú, templomos és buzgó lelkületű magyarorszáti unitárius egyházközségbe. Akkor úgy tudtam: közel 1200 lelket számlál a gyülekezet. Ez így is volt, de a hívek több mint egyharmada Kolozsváron lakott. Azóta sajnos 572 lélekre apadt az egyházközség, mégis felemelő érzés, hogy a Kolozsvárra beköltözött hívek is megőrizték a templom és az egyház iránti ragaszkodásukat.

Érkezésemkor a templom félig fedetlen volt, azóta a külső és belső javítás mellett új padokat készítettünk, megtörtént a felbecsülhetetlen értékű freskók „rögzítése”, az orgona javítása is.

A hívek templomlátogatása töretlenül jó, az adakozókészség - az általános elszegényedés ellenére - dicséretre méltó: a rendszeres legátusfogadás mellett minden kérés-

nek eleget tettünk, több mint 15 esetben jelentős összegekkel támogattuk magyar közösségünk és templomépítő gyülekezeteink megvalósításait is.

Tíz év alatt a romos harangozói vályogház helyébe egy teljesen felújított és modern épületet emeltünk. A lelkészi lakáson is felújítottuk a tornácot, az irodai bejáratot, a vilányhálózatot. Tavaly ősszel modern fürdőszoba készült, igaz, ezt már jórészt az Illyés Alapítvány, illetve az amerikai testvérgyülekezet és jómagam, valamint négy egyházközség segítségével tette lehetővé.

Elhunyt magyarorszáti lelkészeinknek, az 1848-49-es forradalom és szabadságharc hősiezen helytálló unitárius lelkészeinek, ifj. Molnár Miklósnak és nejének, valamint áldott emlékü elődömnök, Pataki Andrásnak - kezdeményezésemre - megfelelő siremlékeket állítottunk.

Bizonyára sokan hallottak a magyarorszáti unitáriusok egyház- és templomszeretetről, de azt valószínűleg kevesebben tudják, hogy sokan 4-6 km távolságról, sáros vagy jeges úton, több mint egy órát tesznek meg azért, hogy vasárnapról vasárnapra, ünnepnapról ünnepnapra eljussanak a templomba, és fáradt testüket megpihentetve lelki erőt nyerjenek egy új hét feladatainak elvégzésére.

A bibliás lelkületű gyülekezet nőszövetsége nemcsak kézimunkázásban és bajbajutott családok megsegítésében jeleskedik, de tapasztalatszerzés és Erdély jobb megismerése céljából, Torockótól Alvincig, a Tordai-hasadéktól a lókodi Öregotthonig számos, maradandóan emlékezetes kirándulást szervezett.

Az évek során három nagyszabású, jól sikerült falutalálkozót is rendeztünk. Évente megtartjuk a szokásos hiteősítő imahetet; az idén két hétig a református, illetve az unitárius templomban volt.

Létszám szerint megfogyva, de töretlen hittel éljük val-láserkölcsi életünket. Egyházközségünk temploma, amely Magyarorszáton közepén állva közel 600 éve vonzza az evangéliumra szomjas lelkeket, hiszem, hogy továbbra is minden magyarorszáti - és Magyarorszátról elszármazott - unitárius szívében központi helyet foglal el. Egy ilyen közösség szebb jövőt érdemel! Ezért imádkozunk, és hiszem, megérhetjük azt az áldott és boldog időszakot, midőn jó emberek újra jó kedvvel és bőséggben élve áldhatják és magasztalhatják a mi egy igaz Istenünket.

BALÁZS TAMÁS lelkész

Testvérgyülekezeti Konferencia 2003

Március 27-30. között a Massachusetts-beli Newtonban találkoztak az Észak-Amerikai Testvérgyülekezeti Tanács képviselői, melyen észak-amerikai unitárius-univerzalista testvéreink és barátaink jóvoltából már negyedszer vehettünk részt mi, az erdélyi és magyarországi unitárius egyházak körüli képviselői: **Kriza János** (kolozs-tordai egyházkör), **Sándor Szilárd** (marosi egyházkör), **Benedek Jakab** (küküllői egyházkör), **Dancs Lajos** (székelykeresztúri egyházkör), **Simó Sándor** (székelyudvarhelyi egyházkör), **Kiss Alpár** (háromszék-felsőfehéri egyházkör) és **Kászoni József** (Magyarországi Unitárius Egyház), valamint **Simó Melinda** tolmács.

Az erdélyi küldöttség március 25-én érkezett meg a bostoni repülőtérre, ahonnan vendéglátóink a newtoni Walker konferenciaközpontba vittek bennünket, mely az elkövetkező napokban szálláshelyünk és a konferencia színhelye is volt egyben. Az utazás fáradalmainak kipihenése után március 26-án meglátogattuk az Amerikai Unitárius Univerzalista Egyházi Központot Bostonban, majd **Garai Gáborral**, Magyarország tiszteletbeli konzuljával találkoztunk, akinek röviden bemutattuk az Erdélyi Unitárius Egyházat. Este **Gabriella** és **Larry Coburn** vendégei voltunk, ahol, az izletes vacsora elfogyasztása után, meleg baráti beszélgetésre került sor, felelevenítve közös élményeinket.

A konferencia március 27-én, csütörtökön kezdődött. A délelőtti bevezető előadást **Horvay Béni** észak-amerikai testvérgyülekezeti képviselő tartotta az amerikai unitárius-univerzalista gyülekezeti életéről. Előadása mintegy vitaindítóként szolgált az azt követő beszélgetéshez, melynek során azt próbáltuk körvonalazni, hogy melyek azok az építő megnyilatkozások, amelyeket egymás gyülekezeti életéből kölcsönösen átvehetünk, és sikeresen hasznosíthatunk gyülekezeteink építésének folyamatában. A konferencia hivatalos megnyitójára du. 4 órakor került sor. Az üdvözléseket a mintegy 50 résztvevő kölcsönös bemutatkozása követte, mindenki néhány szóban beszámolt arról, hogy ki ő, kit képvisel és miért van itt ezen a konferencián. A bemutatkozások során amerikai hitestvéreink – akik már jártak Erdélyben – elmesélték itt szerzett élményeiket, és kihangsúlyozták, hogy számukra mennyire fontosak ezek a tapasztalatok, mert ezek gyökeresen megváltoztatták életszemléletüket, és nagymértékben hozzájárultak hitük megerősödéséhez. A bemutatkozások után mi, az erdélyi küldöttek számoltunk be arról, hogy a testvérgyülekezeti programnak köszönhetően milyen megvalósításokra került sor egyházunkban, és ezek milyen fontos szerepet játszanak egyházunk jövőjének megalapozásában. Vacsora után egy számunkra érdekes „megbeszélésre”

került sor, melyet amerikai testvéreink „akváriumnak” neveztek. Ennek lényege, hogy a konferencia résztvevői közül néhányan (jelen esetben hatan) a terem közepére ülnek, a többi résztvevő pedig őket körbeülve helyezkedik el. A terem közepén ülők a meghatározott témáról kötetlen beszélgetést folytatnak kb. 20 percen keresztül, a többiek pedig figyelik őket (mint a halakat az akváriumban, innen az akvárium elnevezés), de nem szólnak bele a beszélgetésbe, hanem jegyzetelnek, és a beszélgetés lejárta után szól mindenki hozzá. A vacsora utáni ilyen jellegű „megbeszélés” központi témája a testvéregyházközségek közötti biza-

lom kérdésköre volt. A hozzászólások rendjén mindenki kiemelte ennek fontosságát, és közösen megállapítottuk, hogy az évek folyamán sikerült az egymás iránti bizalmat szilárd alappá erősítenünk, melyre nyugodtan építhetünk tovább az elkövetkezőkben.

Péntek reggel (március 28.) az erdélyi és magyarországi képviselők az észak-amerikai körüli kapcsolattartókkal találkoztak egyenként, minden körüli képviselő külön fogadhatta az ő egyházkörébe tartozó testvéregyházközsége képviselőit, ahol részletekbe menően tárgyalhattak a gyülekezeti szintű kapcsolatokról. A délelőtti áhitatot **Carol Rosine** lelkész és **Cathy Cordes** tartották. Az áhitat után ismét „akvárium” jellegű „megbe-

szélésre” került sor, melynek központi témája a testvérgyülekezeti képviselő munkája volt. E megbeszélés rendjén előtérbe kerültek azok a testvérgyülekezeti kapcsolatok, ahol nehézségek vannak, és így konkrét esetekre lebontva próbáltuk körvonalazni a testvérgyülekezeti képviselő feladatát, mit kell tегyen ilyen esetekben, hogyan tudja feloldani a keletkezett feszültségeket. Délután tovább folytattuk a megkezdett beszélgetést, melynek keretében mindenki saját tapasztalatai alapján mondta el, mit jelent számára a testvérgyülekezeti képviselői feladat, mit talált benne eredményesnek, mit nehéznek, mi az, ami hasznosnak bizonyult, és szerinte mi az, amin változtatni kellene. Külön elemeztük továbbá az egyes kapcsolatokban felszínre kerülő kényes kérdéseket, és sajnos elemeznünk kellett azokat az eseteket is, amikor konkrétan a kapcsolat megszűnéséről van szó, és próbáltuk levonni az ezekből fakadó tanulságokat, hogy a jövőben ezeket elkerülni tudjuk.

A megbeszélés után az Észak-Amerikai Testvérgyülekezeti Tanács elnökségének a beszámolóját hallgathattuk meg az eddig elért eredményekről és a következő évek elképzeléseiről, melyek szerint a testvérgyülekezeti program kiszélesedne, és az erdélyi gyülekezeti kapcsolatokon kívül indiai és Fülöp-szigeteki gyülekezeti kapcsolatok kiépítése is folyamatban van.

Vacsora után **Jayne Gordon** előadását hallhattuk a kétszáz évvel ezelőtt született Emersonról. Az előadó az egykori unitárius lelkész-gondolkodó életpályáját ismertette, annak főként személyes vonatkozásait hangsúlyozva.

Késő este **Ruth Gibson** és **Benedek Jakab** szervezésében „erdélyi estet” rendeztünk, melyen testvérgyülekezeti látogatásokat bemutató videofelvételeket néztünk, csárdást táncoltunk, és közben a **Benedek Jakab** lelkésztestvérünk által készített izletes kürtöskaláccsal kínáltuk meg amerikai testvéreinket.

Szombaton reggel (március 29.) tovább folytatódott az előző nap reggel megkezdett személyes találkozó az amerikai kapcsolattartókkal. Ezt követően kisebb csoportokra oszlottunk, és egy általános érvénnyel bíró dokumentum szövegét próbáltuk kidolgozni, amely alapját képezheti majd a testvérgyülekezetek közötti értékmegőrző és értékteremtő kapcsolatoknak. Az elképzelések szerint minden erdélyi és amerikai gyülekezet írásos okmányban rögzítene,

hogy mit vár el a testvérgyülekezeti kapcsolattól, és ezen iratnak a megfogalmazása és ünnepélyes aláírása révén szélesebb nyilvánosságot nyernének célkitűzéseink. A csoportmegbeszélések összegzésén kiértékeljük a konferencián elhangzottakat, és reményünket fejeztük ki azt illetően, hogy közös munkánk gyülekezeteink kapcsolatának szorosabbá tételét szolgálja.

A konferenciát **Kászoni József** és **Eric Cherry** úrvacsoraosztással egybekötött közös istentisztelete zárta, melyet a hagyományos erdélyi istentiszteleti rend szerint tartottak.

Délután a concordi gyülekezet vendégei voltunk, ahol közösen ünnepeltük a concordi és székelykeresztúri egyházközösségek testvérkapcsolatának 10. évfordulóját. Ez a közös ünneplés is méltán bizonyította, hogy testvérgyülekezeti kapcsolataink fejlesztése révén – egymástól tanulva, egymást segítve – sikerül szebb jövőt teremteni unitárius közösségeink számára.

KRIZA JÁNOS

Nagy érdeklődéssel, baráti légkörben: gondnok-presbiteri találkozó Székelykeresztúron

A címnek választott szavak jellemezték a 2003. március 21-én megtartott gondnok-presbiteri találkozót a székelykeresztúri egyházkörben.

A nagy létszámban megjelent egyházközösségi képviselők mellett jelen voltak egyetemes egyházunk képviselői: **Ft. D. dr. Szabó Árpád** püspök és **Kolumbán Gábor** főgondnok, valamint az egyházkör vezetősége: **Nt. Szombatfalvi József** esperes, **Nt. Kiss Gergely** körü jegyző, **Csáka József** és **Császár Lajos** felügyelő gondnokok.

Megjegyzendő, hogy a 24 egyházközösségből mindössze három nem képviseltette magát: Böződkőrspatak, Kede és Tordátfalva; mindhárom egyházközösség képviselője egészségi okok miatt volt kénytelen távol maradni.

A találkozó ez alkalommal is egyházi énekkel kezdődött, majd **Kiss Gergely** körü jegyző imát mondott. Megnyitóbeszédében **Csáka József** felügyelő gondnok köszöntötte egyházunk képviselőit, körü vezetőit és valamennyi jelenlevőt.

Ft. D. dr. Szabó Árpád püspök úr tájékoztatott Egyházunk általános helyzetéről, a jelenlegi fontosabb jelenségekről, kihangsúlyozva a gazdasági nehézségeket és azok megoldása érdekében tett intézkedéseket. Első helyen nyert említést ismét a kolozsvári kollégium tetőtéri építkezése, melynek kapcsán megjegyezte, hogy a székelykeresztúri egyházkör példamutatóan viszonyult az erre a célra kezdeményezett megajánlás alkalmával. Utána a folyamatban levő templomépítések, valamint a nagyobb javítási munkálatok helyzetéről tájékoztatott.

Kolumbán Gábor főgondnok úr az újonnan választott egyházi vezetőség terveiről, elképzeléseiről, valamint azokat véghezvivő megoldások, próbálkozások sorozatáról adott tájékoztatást.

Ezt követték az egyházközösségek képviselőinek tájékoztatói. Érdemes kiemelni, hogy nemcsak a jelenlevő gondnokok, de keblitanácsi tagok is pontos és aprólékos tájékoztatót nyújtottak a jelenlevőknek azokról az egyházközösségekről, amelyeket képviseltek. Minden egyházközösség életében megvannak a sajátos, jellegzetes problémák, de valahol mégis találkoztak a közös, majdnem mindenikükre jellemző gondok.

Ezek közül említeném az anyagi nehézségeket, a létszámcsökkenést, az énekvezér-hiányt és sok esetben a cigánykérdést, valamint az ifjúság hiányát.

Ezzel szemben, örvendetes módon, nagyon sok egyházközösségen arról tájékoztattak, hogy sikeresen működnek a nőszövetségek, ifjúsági egyletek és kisebb mértékben a vasárnapi iskolák.

Sajnálatos, hogy az egy évvel ezelőtt említett gazdasági ügyek még mindig nem nyertek végleges megoldást, épületek, földek, erdők visszaszolgáltatásában, mindannak ellenére, hogy mind az egyházközösségek, mind az esperesi hivatal megtették ennek kapcsán a szükséges intézkedéseket.

Az elhangzott beszámolókon keresztül a jelenlevők betekintést nyertek egyetemes egyházunk és egyházkörünk életébe. Alkalom adódott arra, hogy tanuljunk egymás tapasztalataiból, és azokat alkalmazva egyházi életünk minél jobb és zökkenőmentesebb legyen.

A fontosabb gondjaink megegyeztek, de a közös megoldások keresése mellett minden egyházközösség maga kell, hogy megtalálja a legmegfelelőbb utat lelkészek és világiak összefogásában, a hívek támogatásával.

Erre céloztam záróbeszédemben is, hogy erősítem azt a meggyőződést valamennyi résztvevőben, hogy egyházi tevékenységünk egyetlen célt követhet a gazdasági vonatkozású nehézségek megoldása által: egyházi életünk vallási kapcsolatú tevékenységének minőségi fokozását. A templom építése, felújítása, karbantartása csak akkor mondható sikeresnek, ha benne rendszeresen nagy gyülekezet magas szintű, vonzó egyházi szertartáson vesz részt, és megerősíti hitét és ragaszkodását vallásunkhoz.

Számunkra így lesz biztosítva a jövőnk; ilyen vonatkozásban, ha gazdaságilag fejlődünk, de mindenekelőtt lelkiekben gazdagodunk.

Úgy érzem, hogy a találkozás megfelelő alkalom volt az előrelépésre, és a nagyszámú (48) részvétel bizonyíték arra, hogy elveink, elképzeléseink minden helységbe eljutnak és megvalósulnak.

A találkozó egyházi énekkel zárult, majd közös ebédet folytattunk szabadon a beszélgetéseket.

Isten áldása kísérjen valamennyiünket egyházközösségeinkben, és segítsen bennünket egyházi életünk tudatos fejlesztésében!

Császár Lajos felügyelőgondnok

Nők Világa

Együtt - Dicsőszentmártonban

A magyarsárosi nőszövetség kézimunka-tanfolyamon vett részt - számszerint tizenöt személy - február hónap második felében. Ez volt a Kis-Küküllő menti falvak unitárius nőszövetségeinek legnagyobb létszáma, természetesen a házigazdák után. A tanfolyamot a dicsőszentmártoni UNOSZ szervezte, **Nagy Rozália** esperesasszony vezetésével.

A meghívót kézhez kapván arra gondoltunk, hogy nekünk, nőknek, erről a témáról újat senki nem tud mondani, hiszen évek óta, sőt évtizedek óta kézimunkázunk. Kellemesen csalódtunk, főleg azok, akik először vettek részt ilyen alkotócsoporthoz munkájában.

A megnyitón jelen volt a főtisztelendő asszony is. Kedves és közvetlen szavaival üdvözölte a Kis-Küküllőmenti UNOSZ tagjait, és jó munkát kívánt az egyhetes tanfolyam résztvevőinek.

Imát mondott **Nagy Endre** esperes. Nagy Rozália esperesasszony bemutatta a tanfolyam előadóit: **Orbáné Forrai Erzsébet** tanárnőt, **Zsakó Erzsébet** textilmérnököt, **Lazsárdiné Székely Aranka** csipkeverőt és **Szász Irént**, aki bogozásra és gyöngyfüzésre tanította a tanfolyam résztvevőit.

Első napon **Zsakó Erzsébet** előadását hallgattuk meg. Mindannyiunk figyelmét felkeltette főleg az a lelkesedés, az elkötelezettség a munkája iránt, ahogyan ismertette a textilipar fejlődését a kezdetektől a legmodernebb ipari módszerekig. Mindezeket szemléltette is a szépen előkészített minta-példányaival.

Második nap **Orbáné Forrai Erzsébet** tanárnő tartotta az előadását a népi varrottasokról, és bemutatta a rendkívülien szép kézimunkáit. Ezek a kézimunkák nagy-nagy igényességgel készültek, ami az alapanyagok kiválasztását és az öltésmódokat illeti. Bemutatásukkor a résztvevők „de gyönyörű!” felkiáltással fejezték ki őszinte elismerésüket.

Ezután következtek a gyakorlati munkák. Mindenki az érdeklődésének megfelelő csoporthoz társult: mintát rajzolt, varrt, bogozott, gyöngyöt fűzött vagy csipkét vert. Mindannyian úgy tértünk haza, hogy megérte az időt, a fáradságot, ugyanis tizenegy kilométerről ingáztunk naponta, tizenegy kilométerről a legnagyobb februári hidegben.

Hálás köszönet előadóinknak és oktatóinknak, akik időt és fáradságot nem ismerve irányítottak, tanítottak, reggeltől késő délutánig. Köszönet azért, hogy nem engedtek feledésbe menni hagyományainkat.

Itthon, a legelső keddi találkozónkon beszámoltunk a tevékenységünkről, és bemutattuk, mi újat tanultunk a tanfolyamon.

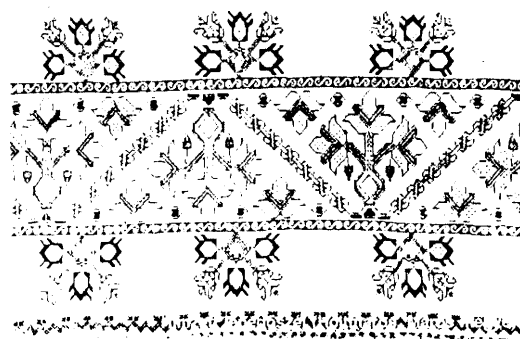
Udvari Margit tanítónő megtanulta a csipkeverést, **Dezső Hajnalka** kántortanítónő a bogozást, **Kúti Melinda** a gyöngyfüzést, **Belényesi Aranka** a székely pillangós szélcsipkekészítést, és még a gyönyörűen kézimunkázó

Lukácsi Tóth Ildikó is talált újat magának. Mindannyian gazdagítottuk tudásunkat.

Ugyanakkor - és nem utolsósorban - köszönünk mindent a dicsőszentmártoni nőszövetségnek, azoknak, akik naponta gondoskodtak arról, hogy jól érezzük magunkat. Minden reggel meleg teával és kávéval vártak. A déli órákban finom szendvicssel és friss házi süteménnyel kínáltak. Köszönet minden nőtársunknak, akik időt szánnak egymásra, és kitalálják a módját, hogy ez az idő ne a családtól, a munkától elrabolt idő legyen, hanem vállalt része életünknek.

Meg vagyok győződve, hogy egy ilyen találkozó után minden nőtársam több lesz addigi önmagánál. Azt hiszem, sokan vágnak ilyesmire azok is, akik bizonyos okokból nem lehetnek jelen hasonló találkozókon. Ezek az otthonosság körei, ahol lehet találkozni, újat tanulni, a régieket felfrissíteni, szokásokat kialakítani. Ezek a szövetségek, úgy érezzük, várnak minket, és mi is várunk másokat, ahol valami közös feladat, érdeklődés köré szerveződünk össze, és itt mindannyian jól érezzük magunkat. Lényeg az, hogy legyen egy erős UNOSZ, egy olyan szövetség, amelynek tagjaival jólesik találkozni, együtt lenni.

BUSTYA ELZA elnök

Felejthetetlen emlékek

*Bár zord a harc
megéri a világ
ha az ember az marad
ami volt: nemes
küzdő szabadlelkű diák.*

(Ady Endre)

Ez év február harmadika és hetedike között felejthetetlen napokat töltöttem a dicsőszentmártoni unitárius egyházközség szeretetotthonában. Hálát adok a Jóistennek, hogy e rohanó világban is időt szakíthattam e csodálatos, hagyományainkat megőrző és ápolásukra is megtanító tanfolyamra!

Mondhatom, e pár nap alatt újra „nemes, küzdő, szabadlelkű diák”-nak éreztem magam. Buzgón tanultam a székely pillangós szegélyt, a kalotaszegi varrott csipkét. Az előadók gyűjteményének darabjait nagy érdeklődéssel csodáltam...

Nem éreztem fáradságot egy pillanatra sem! A kézimunka, főleg a népi varrottasok nyugalmat, sikerélményt és boldogságot jelentettek számomra. Hálával tartozom azoknak, akik megszerettették velem a kézimunkát! A hála valamás, szívdobogva születő, drága, köszönő szó.

Köszönő szóval tartozom drága Édesanyámnak, aki már kisiskolás koromban megtanított a varrótű szeretetére. Továbbá Adorjáni Károlyné tiszteletesasszonynak, aki nagy szeretettel tanította a bogárhátú öltést, ablakos rácsöltést, az egyszerű és dupla lefogású rácsaszt. Számomra olyan volt a tiszteletes asszony, drága jó Juci néni, mint egy második édesanya, sok jó tanácsot hallottam Tőle.

Szeretném megköszönni minden szervezőnek és vendég-látónak fáradtságos munkáját, és azokat a kellemes órákat, amelyeket együtt tölthettünk! Jó volt együtt lenni, együtt tanulni és dolgozni!

LUKÁCSI TÓTH ILDIKÓ Magyarsáros

XVI. Kézimunka-tanfolyam Oklánd, 2003. március 18-21.

Tanfolyamunkat az oklándi nőszövetség-meghívására szerveztük, a szervezést Kelemen Éva tiszteletesasszony végezte nagy hozzáértéssel és lelkesedéssel. Meghívta a szomszédos községek nőszövetségeit is, így a 13 oklándi asszony mellett voltak vendégek Homoródalmásról (3), Homoródújfaluból (1) és Kőhalomból (1) is.

A homoródalmásiak elvitték hírünket falujukba, így meghívtak bennünket a csütörtök esti összejövetelükre, ahol megtartottuk szokásos bemutónkat. Péntekre ismét meghívást kaptunk, hogy a szélcspikéket és az összedolgozásokat tanítsuk meg: négyen a szélcspikét, ketten az összedolgozást, egy a rojtkötést és két fiatal lány a zsinórkötést tanulta.

Az oklándi asszonyok gyakorlott kézimunkások, kézimunkáikat rendszeresen értékesítik a testvérgyülekezeten keresztül, de a nyári kiállításukon megállapítottuk, hogy baj van a mintakincessel. Míg az udvarhelyszéki varrottasoknál használták a Cs. Gergely Gizella gyűjteményt, a kalotaszegi írásos kézimunkáknál a csikszeredai nyomtatások képezték az alapot, melyek minőségileg nem voltak megfelelőek. Tisztázni kellett még az írásos és széki albumok összekeveréséből eredő zavarokat is, és ezek után az oklándi asszonyok már felismerik az eredeti mintakincset, és igénylik az eredeti mintákat. Ezért a levitt kész mintákkal sok asszony nyomtatott magának kézimunkát a meglévő vászakra, de emellett megtanulták a minta levételét, a szúrt sablon elkészítési módját, az előnyomást magát, melyhez megkapták a festék receptjét. Emellett a szúrt minták egy részét is otthagytuk a nőszövetségnek, amit nem hagyhattunk ott (az egyedi példányokat), le nyomtattuk csomagolópapírra, amelyről az asszonyok már elkészíthetik a szúrt sablont.

A tanfolyamon bemutatásra kerültek Orbánné Forrai Erzsébet és alulírott gyűjteményei is.

A gyakorlati munka több csoportban folyt:

- szabadrajzú kézimunkák mintáinak levétele, szúrt sablonok készítése és előnyomás vászonra; - varrástechnikák oktatása: torockói rámánvarrott és szalánvarrott, kalotaszegi írásos; - varrott csipkék készítése mint széledolgozás és összekötő csipke.

A tanfolyamon résztvevők nagy szorgalommal tanul-
tak, gyakoroltak, igyekeztek kihasználni az adott lehetőséget.

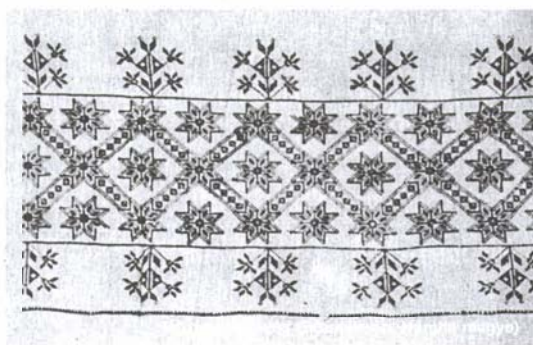
Emellett alulírott ellátogatott Homoródújfaluba Kelemen Imréné szövőasszonyhoz tanácsadás és tapasztalatcsere céljából.

Az oktatást egy háromtagú csoport végezte, melynek tagjai: Orbán Erzsébet, Kolozsvár (előnyomás, szabadrajzú hímzések, varrt csipke); Gász Irén, Brassó (szabadrajzú hímzések, bogozás, gyöngyfűzés); Zsakó Erzsébet, Kolozsvár (szövés, keresztszemes varrás, varrt csipke). Ugyanakkor kialakult a kapcsolat a közelben lakó gyakorlott kézimunkások és a falu asszonyai között, s így bármikor tanácsokat és segítséget kérhetnek a kőhalmi Sípós Mártától (régii tanfolyamosunktól), valamint a homoródújfalusi Györke Irmától.

A tanfolyam megtartásához, az anyagi feltételek biztosításához a következők járultak hozzá: UNOSz - az úti-költséget és a fényképek elkészítését fedezte; az oklándi nőszövetség biztosította a szállást reggelivel és vacsorával (Lajtay Károlyék és László Zsuzsika jóvoltából), az ebédet (Kelemen Levente tiszteletes úrnéknál), a kávé, teát, rágcsalnivalót és a záróünnepélyen a szeretetvendégséget; az előadók, akik tiszteletdíj nélkül végezték munkájukat.

Minden támogatónak ezúton is köszönetet mondunk, közös munkánk eredménye volt ez az emlékezetes hét.

ZSAKÓ ERZSÉBET tanfolyamfelelős

Beszámoló a jobbágyfalvi unitárius nőszövetség 2002-2003-as tevékenységéről

*„Minden dolgotok szeretetben men-
jen végbe” (1Kor 16,14)*

Az előző évekhez hasonlóan ebben az évadban is csütörtök esténként gyűltünk össze az iskola egyik osztálytermében, sajnos a pedagógusok nem teljes támogatása mellett. (Arra hivatkozva, hogy az iskola épületében csak iskolai tevékenység folyhat.)

A jelenlevők száma 10-15 között ingadozott, ami - úgy gondolom - egy 190-es lélekszámú egyházközségben jónak mondható.

Ebben az időszakban is - az eddigi bevett szokás szerint - arra fektettük a hangsúlyt, hogy mint összetartó, egymásra figyelő, egymásra hangoló csoport működünk, amit csoportjátékok, szabad beszélgetések beiktatásával próbáltunk megvalósítani, úgy érzem, eredményesen. Ezt mutatja, hogy az asszonyok szívesen jönnek, amint azt többféle alkalommal is megfogalmazták, és nagyon jókedvűen távoznak. A jókedv az idén is gyakran

hangos nevetésig fokozódott, de ennek összetartó ereje, eredménye annál komolyabb, sokszor talán még a túlzott, magunkra erőltetett komolykodásnál is.

A jó hangulatú, játékos együttlétek mellett voltak előadásaink is, meghívott előadókkal. Megemlítendő az Illyés Gyuláról való megemlékezés, amelyet **Gecző Mária** magyar szakos tanárnő tartott, valamint a Székely János-estünk, melyen meghívottaink a **Székely-Benczédi** tanár-házaspár voltak. Ennek érdekessége az volt, hogy a tanár úr, aki matek szakos létére verseket ír, személyesen is ismerte Székely Jánost, így személyes élményeivel gazdagította a megemlékezést és minket. Beszélgettünk a vallásszabadságról, a boldogságról, a családról, az utóbbiakat asszociációs játékokban elevenítve meg, melyeknek során a sok szó közül, amelyek eszünkbe jutnak egy-egy címszóval kapcsolatosan, kiválasztunk egyet, és ezek alapján élő szoborba állva fogalmazzuk meg érzéseinket, gondolatainkat.

Ákárcsak az eddigi években, Mikuláskor általunk készített ajándékkal leptük meg egymást, és minden alkalommal köszöntöttünk valakit, az előrehozott vagy hátrahagyott névnapja alkalmából. Az idei tevékenységünket, akárcsak eddig is, Sándor-napi köszöntéssel zárjuk, amelyre az asszonyok az idén - rendhagyó módon - az egész családot (a gyermekeket is) meghívták.

A betegeteket szervezeten meglátogatta a nőszövetség. 2002 augusztusában meglátogattuk a lókodi öregotthont, mindenkinek egy kis csomagot és egy bibliai idézettel ellátott képeslapot vittünk ajándékba. Az idei március 15. ünnep alkalmával, a millenniumi kopjafát a nőszövetség is megkoszorúzta. A tavaly novemberben tartott lelkesítő értekezlet alkalmával fogadtuk a vendég-lelkészeket.

Legfelemelőbb eredményünk a november 29-én tartott zászlószentelési ünnepélyünk volt. Régi álmunk vált valóra, amikor gyönyörű zászlókat elkészítve és megáldva láttuk. Az ünnepi szolgálatot ezen alkalommal **Székely Kinga** homoródszentpéteri lelkesítő végezte. A zászlót, alulírott terve alapján, **Bandi Katalin** iparművész készítette el. Selyemből készült fehér oldalán 3 mező: a középsőn galamb, a két szélen pedig láng és virág, amelyek a test, lélek és szellem szépségét, gazdagságát és egységét jelképezik. A másik fele zöld selyemből készült, a következő bibliai idézettel: „Minden dolgokat szeretetben menjen végbe.” (1Kor 16,14)

Úgy érzem, hogy ez a nőszövetségre valóban érvényes.

SZÉN CSILLA titkár

Magyaroszóváti nőszövetség - meghatározó szerep

Az idei tél folyamán - az előző évekhez hasonlóan - szerda délutánonként nőszövetségi találkozókat tartottunk. A találkozókat megnyitó áhítatok utáni teázás, a nőket érintő-érdeklő témákat követő kötetlen beszélgetések, máskor pedig a régmúlt idők vidám farsangi hangulatát idéző megemlékezések tették vonzóvá.

Asszonyaink eközben sok szép keresztszemes terítőt varrtak, különböző mintákkal, és bogoztak is.

Az idén is megünnepeltük Március 8-át; asszonyaink - a szokáshoz híven - ajándékot kaptak, majd szeretetvendégséggel zártuk az ünnepélyt. Megtartottuk a Nők Világimanapját, melyen - a (kiadott) műsorfüzetben szereplő imák mellett - asszonyaink külön imádságokat is mondtak, és nagyon sok, szép egyházi énekünket elénekelték! Gondunk volt arra is, hogy egy bajba jutott, ifjú családot - alapvető élelmiszerekkel - megsegítsünk...

Jóleső érzés tudni, hogy egyházközségünk valláserkölcsei életében meghatározó szerepe van nőszövetségünknek!

BALÁZS KATALIN

A Simó-leányok

„Aki pedig a legnagyobb közöttetek, az legyen szolgátok!” (Mt 23,11)

Így ismertem meg őket: a Simó-leányok. Nem ikrek. Nem testvérek, még csak nem is rokonok. Csak barátnők. Egyik 66 éves, a másik 4 híján 70. Monogramjuk is egyforma: S. I. Öt év ismeretség után még most is megtörténik, hogy Irén helyett Irmát mondom, vagy fordítva.

A segesvári unitárius nőszövetség oszlopos tagjai már 13 éve. Az első között voltak, akik hallgattak a hívó szóra. És ma is ők az első. Szótárunkban nincs helye az ilyen kijelentéseknek: nincs időm, nem érek rá, nem tudom. Ha kell Márták, ha kell Máriaék. Vasárnaponként már hajnali ötkor kelnek, hogy hat órára a kürtöskalácsnak előkészített anyag meg legyen dagasztva. Mikor meghívottunk érkeznek, és előadást tart a nőszövetség tagjainak, ők arra az időre otthagyják a szövöszéket, melyet egész télre „kibéreltek” szőnyegszövésre. Irigylésre méltó a lendületük, a kitartásuk, az akarataik. Ők a Simó-leányok.

Mindkettőnek gyermeke, gyermekei vannak, unokák, távolban férjezett lány, családi gondok, kötelességek. Özvegyek, a férjüket Isten magához szólította. Ha a templomban megszokott helyüket üresnek látom, már hiányérzetem van. Ha ritkán előfordul ez, aggódva érdeklődöm: hol vannak a Simó-leányok?

Nőszövetségünk nevében üdvözljük őket, és kívánunk nekik sok-sok örömet, boldogságot és jó egészséget! Hálánkat csak ezzel a méltató cikk megírásával tudjuk kifejezni irántuk. Ők legyenek a mi példaképeink: a Simó-leányok.

Szeretettel: BENEDEK ENIKŐ

Ifjúsági oldal

Teológiai hallgatók diáknappjai

A Protestáns Teológiai Intézet Unitárius Karának hallgatói 2003-ban első ízben szervezték meg az Unitárius Teológiai Diáknapokat. Rendezvényünk időpontja – április 4-6. – nem véletlenszerű, ugyanis, ez a dátum egybeesik az unitárius teológiai hallgatók diáklapjának, *A Láng*nak a negyedik születésnapjával. Ez az alkalom, ebben a formában, hagyományteremtő kívánt lenni, hiszen a kilencvenes évek elején elindult diáknapp szervezési szokás, a magyar iskolai oktatás minden szintjén helyet kapott, azonban a teológiai hallgatók kisebb létszámú közössége ilyen nemű önszerveződésre ezidáig nem vállalkozott. Ez a többnapos, vegyes programú hétvége betekintést kívánt nyújtani életvitelünkbe és tevékenységeinkbe, valamint találkozási fórumot szerettünk volna teremteni a Kolozsváron tanuló unitárius és szabadelvű középiskolás és felsőoktatásban részesülő fiataloknak.

Idei rendezvényünk központi témája az egyházunkban létező írott sajtó termékeinek helyzetét kívánta nagyító alá venni. Ezt a kérdést az egyházi kiadványok szerkesztőivel, valamint *A Láng* volt és jelenlegi munkatársaival folytatott kerekasztal-beszélgetés alkalmával igyekeztünk körüljárni. Ugyanakkor kimondott célunk a jó barátságok kötése, valamint a felszabadult hangulat megteremtése volt.

Véleményem szerint a rendezvény sikerességét elsősorban a kialakult jó hangulaton és a hallgatók részéről tanúsított igyekezeten lehetett leginkább lemérni. Nagyszerű volt tapasztalni, hogy kis közösségünk tagjainak túlnyomó része megvalósítandó kötelességének tartotta, hogy ez a hétvége a tanárainkra, meghívottainkra, de a világi résztvevőkre is feltétlenül pozitív hatással legyen.

A pénteki nap délutánján tartott kezdő áhítaton kérésünkre **Gyerő Dávid** lelkész-előadótanácsos végezte a szertartást. A Dávid Ferenc Imaterem megtelt orgonahanggal is, hiszen gondoskodtunk arról, hogy **Buzogány István** teológus társunk bebizonyítsa, hogy az unitárius teológusok között mégiscsak akad olyan diák, aki szeret pikulán játszani. Az áhítat után **dr. Rezi Elek** dékán biztató szavakkal indította útjára a rendezvényt. Az est fénypontjai a hallgatók közösségének azon diákjai voltak, akik az angol nyelv tanulásában az élen állnak, vagy ahogy **Coleen Sanders** tanárnőnk nevezni szereti őket: a „honors group”. Nathaniel Hawthorne A skarlát betű c. darabjából kiragadott részt adtunk elő angol nyelven. Visszatekintve a hosszas színpadi próbákra és a péntek esti előadásra be kell vallanunk, mi magunk is meglepődtünk, hogy közösségünk számára mennyire hasznos lehet az egymást megismerési folyamatban az ilyen jellegű tevékenység is. Az előadás után **Tökés Lóránt** teológiai hallgató néptánc ta-

nulásra várta az érdeklődőket. ilyenformán színpadias, táncos hangulatban tértünk nyugvóra a nap végén.

A pihenést nem nyújtottuk hosszúra, hiszen szombaton reggel sport jellegű kihívásokkal néztünk szembe. 24 diák, tanár és egyházi alkalmazott nevezett be az asztalitenisz mérkőzésre. A fiúk részéről **Bíró Attila** elsőéves társunkat, a lányok részéről **Szabó Adél** másodéves teológinát kellett bajnokként elismernünk. A délelőtti kosárlabdázással folytatódott, amikor a teológiai tanárok csapata 34-20 arányban aratott elgondolkodtató győzelmet a diákok csapata felett. Mentségünk csupán az lehet, hogy a tanárok egyelőre magasabb növésűek, mint mi.

Délutánra kissé komolyabbra fordítottuk a szót. **Rostás Szabolcs**, a Krónika napilap főszerkesztő helyettese előadását hallgattuk meg, aki felkérésünkre a sajtó műfajelméletéről beszélt. Ha eddig nem tapasztalta volna, hát ez alkalommal a kérdések során hamar ráérezhetett, hogy mennyire kényelmetlenek tudnak lenni az egyházi beállítottságú emberek, amikor őket a sajátosan egyházi kerékvágásból próbálkozik kimozdítani egy világi szakember. Ezt követően a következő unitárius egyházi kiadvány képviselői ültek a félkör alakú asztalsorhoz (képünkön): Keresztény Magvető, Unitárius Közlöny, Unitárius Szószék, Nők Világa, Unitáriusok, Cipő, Ihlet, Dobbantó, A Láng, valamint az ODFIE kiadványaiért felelős képviselő.

Felkérésünkre a beszélgetést **Czire Szabolcs** teológiai tanár vezette. A moderátornak köszönhetően a beszélgetés a lehető legnagyobb módszerességgel haladt. A szerkesztők fontosnak tartották az egyházi intézmény érdekében a kiadványaink célszerűségét fokozottabb odafigyeléssel egybehangolni. A résztvevők ismeretekben gazdagodhattak, hiszen tudomást szerezhettek egyházunk sajtójának helyzetéről de általában az egyházi sajtó fontosságáról nehézségeiről és szépségeiről egyaránt. Végkövetkezésképpen megállapítottuk, hogy ezen kiadványok többé-kevésbé hasonló gondokkal küszködnek, és egyértelműen segítene egyházunk írott sajtója helyzetén, illetve a szerkesztők munkáján, ha ilyen nemű találkozásra időnként sor kerülhetne.

Szombaton estére **Rácz Norbert** és **Kovács Mária** hallgatók vegyes vetélkedőt készítettek elő. Akaratunkon kívül azonban a három vetélkedő csapat egyenlő (19)

pontszámot szerzett, így mindannyian győztesként láttunk hozzá a későig tartó, jó hangulatú bulizáshoz.

Vasárnap délelőtt akadémiai istentiszteleten vettünk részt a Dávid Ferenc dísztermünkben. Ezen alkalomra **Kovács Sándor** teológiai tanárunkat kértük a szolgálat elvégzésére. A tanár úr ismét bebizonyította, hogy nem csak a **Czire Szabolcs** tanár, **Koppándi Botond** lelkész hármas kosárlabda párosításban verhetetlen, de a szószéki szolgálatban is legalább annyira helytáll.

Vasárnap este vacsorára hívtuk meg tanárainkat és **dr. Szabó Árpád** püspök urat. A meghívás nagy kihívásnak bizonyult, de **Solymosi Alpár** főszakács-teológiai hallgató és segítőtársainak köszönhetően egy stílusos, ünnepélyes hangvételű asztali közösségnek lehettünk részesei. Ezt a vacsorát én azokhoz az asztalközösségekhez hasonlítanám, amiről az idősebb lelkészek meséltek, amikor a világháború előtti kollégiumban az unitárius konviktuson a tanárok és a diákok együtt étkeztek.

Ünnepélyesen kezdtük és ünnepélyesen zártuk a hétvégünket. Ezúttal is megköszönve a Püspöki Hivatal, a Dékáni Hivatal, a PTI Rektori Hivatal, de nem utolsósorban a kolozsvári Phoenix könyvesbolt támogatását, reményünket fejezzük ki az iránt, hogy ilyen jellegű próbálkozásainkat a jövőben is támogatni fogják.

LAKATOS SÁNDOR SENIOR

Egyletképek

Ki ne hallott volna eddig az ODFIE szavaló- és népdalversenyéről, a színjátszó találkozóról, az ifjúsági konferenciáról vagy a dévai emlékzarándoklatról? Ki ne ismerne – legalább beszámolókból – ezen rendezvények sajátos „ízét”, hangulatát? Ezek a rendezvények számunkra valóságos ünnepek, a mindennapok megszokott taposómalmából való kilépések, amik a résztvevőknek páratlan élményt nyújtanak. Mégis, az egyleti élet nem csak ennyiből áll! Az egyletet és a vele járó sajátos hangulatot az egyházközségekben működő csapatok alkotják. Ebből nyilván következik, hogy a központi egyletvezetők első számú feladata a helyi fiókegyletek „életbentartása”. Ezért szervezünk évente országos vezetőképzőt, egyházköri találkozót, és ezért indulunk egyletlátogató körutakra is. E körutakon minél több egyletet kívánunk meglátogatni, barátokként találkozunk a helyi egyletesekkel, megosztjuk sikereinket, de kudarcainkat is, és felmerülő szervezeti gondjainkra közösen keressük a megoldásokat.

Most egy ilyen körútra hívom a Kedves Olvasót. Induljunk el Kolozsvárról (ahonnan a valóságos kiszállásaink is kezdődnek), és járjuk be egyházköreinket, hadd lássuk, milyenek a helyi csoportok, miből is áll működésük!

Bárhová mennénk: Kolozsvártól kezdve Tordán, Aranyosszéken, Torockón és Torockószentgyörgyön keresztül a Zsil-völgyéig, mosolygós fiatalokkal találkozunk,

akik hallottak már az ODFIE-ről, talán valamelyik egyházközségi egyletnek tagjai is. Néhány fiatal és fesztelenül jó hangulat fogad mindenütt. Legfőbb gondjuk az, hogy ritkán találják meg a találkozás mindenki számára megfelelő időpontját. Szeretnek kirándulni, játszani, énekelni, beszélgetni. Tanácstermekben, esetleg saját „kuckójukban” találkoznak, és még „kivülálló” barátaikkal próbálják megismertetni tevékenységüket. Az országos rendezvényekre ritkábban járnak el, nehezebb kimozdítani őket otthonaikból, no, meg számukra körülményesebb is eljutni Erdély más részeire, azonban ha szervezői szerepet vállalnak valamely rendezvényen, akkor szívvel-lélekkel végzik munkájukat. Ebben az egyházközségben ki kell emelni a Zsil-völgyében működő két csoportot: a petrozsényi-petrillai, valamint a lupényi egyleteket. (Kettős szörványban élő fiatalokról van szó, akik az egyleti étellel a korábbi évek szörványtáboraiiban ismerkedtek meg.)

Hagyjuk el a kolozs-tordai egyházkör határait, menjünk át a szomszédos egyházkörbe, ahol már várnak is társaink! A marosi egyházkör központja Marosvásárhely, ahol egy jól működő egylettel találkozunk. Az egyleti korosztályok váltakozása nem zavarta őket annyira, hogy tevékenységük ne maradjon folyamatos. A Nyáradmentén, a kis falvakban, tanácstermekben, kultúrotthonokban kicsiny, alig pár fős csapatokkal találkozunk, de el lehet mondani, hogy a köztük szövődő barátságok valószínűleg tartósak és hosszú távúak lesznek. Elmondják nekünk, hogy mennyire szeretnék, ha egyletükbe többen járnának, de egész egyszerűen nincs, akit beszervezniük. Központi rendezvényeinkre lelkiismeretesen eljárnak, közös tevékenységeinkben szinte mindig oroszlánrészt vállalnak. Sajnálják, de a helyi adottságok a legtöbb esetben nem engedik meg egy-egy nagyobb rendezvény megszervezését, viszont bármikor készek másoknak segíteni ilyen téren is!

Nem sokat kell utaznunk, és máris a küküllői egyházközségben találjuk magunkat. Eszünkbe jut a küküllődombói vagy a magyarsárosi színjátszó-találkozó, a mosoly elterül arcunkon, és jókedvűen lépünk be az egyleti termekbe. Heves beszélgetés közben találjuk barátainkat, ha pedig nem, akkor éppen játszanak, énekelnek. Kezükben egy-

egy csésze teát fognak, és ujjongva fogadnak be maguk közé. Ha a teremben körütekintünk, észrevehetjük, hogy a tagok nagy része nemrég konfirmált, alig-alig találjuk a tevékenységet vezető személyt. Ő elmondja, mennyi fáradtságba telt az, hogy maga köré gyűjtse társait, hogy megszerettesse velük ezt az életmódot. A kellemes beszélgetések után kifele haladva még néhány szót váltunk velük, s máris repülünk Székelykeresztúr felé.

A Gagy- és a Nyikómente alig konfirmált ifjak nevetésétől cseng. Itt-ott még vannak olyan egyházközségek, ahol működhetne egyesület, viszont valamilyen okból kifolyólag ez eddig nem alakult meg, de minden jel arra mutat, hogy a közeljövőben, mint eső után a gombák, egyesületeink száma ezen a vidéken növekedni fog. Legnagyobb gondjuk, hogy – mivel egyikük sem rendelkezik egyesületi tapasztalattal – gyakran nem tudják, mihez is kezdjenek. Nem tehetünk mást, mint játszunk, beszélgetünk velük, remélve, hogy hamarosan jelentkeznek majd azok a személyek, akik a foglalkozásokat hétről hétre előkészítik.

A székelyudvarhelyi egyházkör mindig is pezsgő életűnek volt mondható. Működő egyesületeinek tevékenysége gazdag, az egyesülettagok eljárnak a központi rendezvényekre, és a korosztály-váltásokat is sikeresen hidalják át. Köszönet jár ezért elsősorban a két egyházköri képviselőnek, akik fáradtságot nem ismervé járják ezeket az egyházközségeket. Az ő esetük a legjobb példa arra, hogy akinek tényleg szívügye az egyesület, az szinte mindent elérhet. Kitartó munkát kívánunk nekik, s mosolyogva, megnyugodva integetünk nekik a távolodó gépkocsiból.

A háromszék-felsőfehéri maradt még hátra egyházközségeink közül. Itt, a nagy és erős erdővidéki unitárius egyházközségekben az egyesület mindig is jó gyökerekkel rendelkezett. Az elmúlt évtizedben sok országos rendezvény került itt megszervezésre. Gyakran nem is kell megszólalnunk, tevékenységüket nem akarjuk zavarni, hanem inkább önfeláldozóan mi is belemerülünk a foglalatosságba, hagyjuk, hogy az ragadjon magával.

Indulunk is vissza Kolozsvárra, közben élményeinket emésztgetjük. Öröm és fáradtság keveredik bennünk, amibe belevegylünk egy kis kudarcélmény is, miközben azon töprengünk, hogy mit tehetnénk még az egyházközségi

egyletekben folyó tevékenységek gazdagításáért. Mind-egyedül, régi, fajsúlyos megoldást fogalmaztunk újra magunknak, és ez nem más, mint egy ifjúsági utazó-lelkész kinevezése az Egyház illetékességi körében. A szóban forgó majdani tisztség betöltőjének elsődleges feladata az egyesületlátogatások megszervezése és kivitelezése volna, továbbá a helyi egyesületek tevékenységének közvetlen és személyes segítése, valamint – nem utolsósorban – az unitárius ifjúság lelki-szellemi és vallásos életének fejlesztése (ifjúsági istentiszteletek, áhitatok, lelki gyakorlatok és hasonló jellegű foglalkozások tartásával). Ezen ötlet valószínűleg már senkinek nem jelent újdonságot, bár a mai napig nem történt semmilyen előrelépés e téren. Addig is, amíg tervünk megvalósul, a Kedves Olvasóknak megköszönjük, hogy velünk tartottak, magunknak pedig eredményesebb körutazásokat kívánunk.

RÁCZ NORBERT szakosztályvezető

Az Országos Dávid Ferenc Ifjúsági Egyesület (ODFIE) központi rendezvényeinek helyszín- és naptárterve 2003 nyarára

1. Magyar unitárius gyermek- és ifjúsági szórványtábor, X. kiírás, július 3-10., Homoródszentmárton
2. Unitárius ifjúsági táborok (2 tábor), IV. kiírás, július 14-21., Homoródszentmárton, illetve később meghatározandó időpontban és helyszínen (Közreműködés az Erdélyi Unitárius Egyház általi szervezésben.)
3. VII. ODFIE Színjátékos-találkozó, augusztus 1-3., Homoródszentpál
4. Észak-amerikai unitárius-univerzalista ifjúsági körút, július 24 - augusztus 6., Erdély-szerte
5. Unitáriusok V. egyetemese találkozója, augusztus 9., Szejkefürdő (Közreműködés a székelyudvarhelyi belvárosi unitárius egyházközség általi szervezésben.)
6. XXVII. Erdélyi Unitárius Ifjúsági Konferencia, augusztus 21-24., Nagyajta
7. VI. ODFIE Vezetőképző és az ODFIE 2003. évi küldöttgyűlése, szeptember 9-12., Homoródszentmárton

A mi óvodánk...

„Mosolyogj csak kis leány,
Mosolyogjon kék szemed:
Szent fény, mi benne ég:
Remény s emlékezet.”

(Vörösmarty Mihály: Anyátlan leányka)

A gyermeki mosoly szeretetet, örömet, őszinteséget sugárzó. Boldog lehet az az ember, aki gyermekek között él és dolgozik. Miért is? Mert a gyermek feltétel nélkül el tud fogadni, csengő hangja, cselekedetei, egész lénye vidámságot sugároz. Ha szomorú vagy, felvidít, ha boldog vagy, veled örül, nem kér, s mégis, sok kellemes pillanatot ad.

Így van ez a mi óvodánkban is, ahol a sok csilingelő gyermekhang tölti be a termet.

Az óvónő irányítása mellett a gyermekek sok értékes percet, órát, napot, hetet, hónapot, évet töltenek el, ahol magukba szívják a „nagyáguknak” megfelelő tudományt. Teszik mindezt azért, hogy a holnapra, a jövőre felkészüljenek, hogy a rosszat jóvá, a jót még jobbá varázsolják számukra és számunkra, így gazdagítva nemzetünket.

Az óvodában eltöltött időt legjobb tudásunk szerint úgy alakítjuk, hogy az minél játékosabb legyen a gyermekek számára, hogy a nap végén azt mondhassák, „játszottunk”.

Elsődleges célunk ez, mivel a gyermek fő tevékenységi formája a játék, minél többet játszik, annál jobban fejlődik, kibontakozik, kiteljesedik énje.

Az óvónő feladata, hogy odafigyeljen arra, hogy milyen is ez a játék, úgy irányítsa, hogy az a legpozitívabb kimenetelű legyen.

A gyermek mindig játszana, csak sok esetben nincs kivel, a szülő rohan, nincs ideje..., pedig ahogy a gyermek tanul tőlünk, úgy tanulhatnánk mi is tőle például játszani, és akkor lehet, hogy az élet problémáit is könnyebben meg tudnánk oldani. Az a baj a felnőttekkel, hogy elfelejtették, hogy ők is voltak gyermekek, hogy ők is tudtak játszani...

Aki ott benn a szívében tudja, hogy képes játszani, vagy szeretne ismét játszani – legyen az felnőtt vagy gyermek –, és kíváncsi arra, hogy milyen a mi játékunk az óvodában, akkor szeretettel várjuk, látogasson meg minket.

MIKÓ ZSUZSANNA v. ÓVÓNŐ

Dr. Gellérd Judit

II. rész

Tengereken úszó (luxus-) egyetem

„Az eltűnt idő nyomában“

„Istenem, segíts, hogy mi hazatérhessünk!“ – fohászkodtam, és alighogy kimondtam, azonnal eszembe jutott, hogy milyen igazságtalan volna elhallgatni az első napokat! Az elindulást otthonról: Erdélyből Budapestre, ahonnan Miami repültem; ott találkoztunk George-dzsával, és másnap ott szálltunk hajóra.

Akkorának tűnt a hajónk akkor, mint egy hegy! Hatalmas csomagjainkkal sort álltunk, míg a biztonsági rendőrök, vámőrök és egyetemi hivatalnokok átengedtek szűrőiken. Épp olyan szigorú biztonsági eljárások vannak, mint a reptéren! Órák múltán jutottunk végre a kabinunkba...

És aztán kezdődtek is a gyűlések, meg a finom koszt. Bonyolult kiképzésre volt szükségünk, ezért három na-

pig Miami-ban rostokoltunk még, de naponta kijárhattunk a városba, az otthonfelejtett dolgokat pótolni...

Január 20-án, végre, felhúzhattuk a horgonyokat, és elindultunk a **Bahama-szigetek** felé, ahol 650 diák várt reánk! Ha nem lett volna olyan fagyasztóan hideg a légkondi, még jobban éreztük volna magunkat. Vacsorázni kiültünk a hajó hátsó teraszára, mindössze néhány méterre a tenger felszínétől. Szinte tükörsima volt a tenger, mégis percenként festői színárnyalatokkal változott kékje.

Nassau – a Bahama-szigetek fővárosa – bájos, színes kolonialista épületeivel mesebelinek tűnt Florida után. Valóságos turista-paradicsom! Tényleg, annyi a turista, hogy a helybeliek valósággal elvesznek közöttük. Csak két éjszaka négy akkora óriáshajó érkezett a kikötőbe, amelyekben a sziget összes bennszülöttje elférne! Épp

aznap volt Martin Luther King születésnapja, amit a helybeli templomban meg is ünnepeltek. (**Martin Luther King** 1929. január 15-én született Atlantában. Születésnapja manapság már nemzeti ünnep szerte Amerikában. A színes bőrű amerikai prédikátor, baptista lelkész, aki a Martin Luther – magyarul: Luther Márton – nevét a tudós teológus és nagy reformátor iránti tiszteletből vette fel. A keresztény teológia mellett nagy hatással volt rá **Mahatma Gandhi** erőszakmentes küzdelme. Az ő példája nyomán küzdött a színes bőrűek jogaiért, békés tiltakozásra szólítva fel őket.

Világhíressé lett beszéde, „I have a dream” – **Van egy álmom** –, az egyenjogúságban élő Amerikáról szól; prófétai látomásában megszűnik a faji megkülönböztetés, nincs háború, az emberek valóban embertársuknak tekintik a másikat. J. F. Kennedy elnök maga is többször tárgyalt az akkor már országosan ismert polgárjogi harcos prédikátorral, aki 1964-ben béke Nobel-díjat kapott. Akárcsak Kennedy elnökkel 1963. november 22-én a texasi Dallasban, a 39 éves M. L. Kinggel is egy bérnyilkos végzett Memphisben, 35 évvel ezelőtt, 1968. április 4-én. – A szerk.)

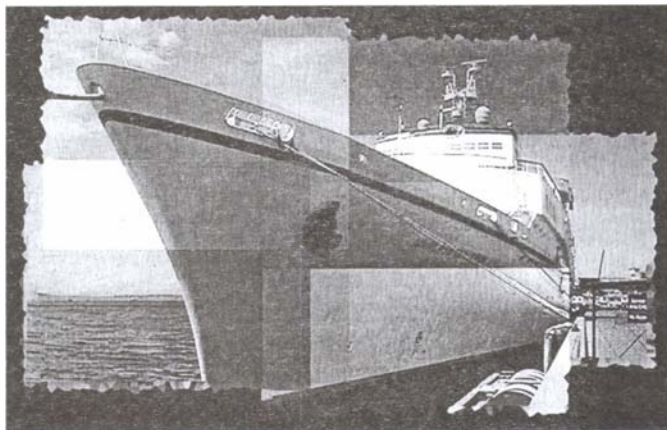
Az első héten csak a tanárok és az adminisztratív személyzet voltunk együtt, így alkalom nyílt az ismerkedésre, barátkozásra. Ennyi remek tudósembert, kiváló tanárt, no meg kedves útitársat, alig képzelhet az ember véletlennek. (?). Mindenki hosszú és illusztris karrierre tekint vissza; sokuk – mint George is – épp nyugdíjba vonult, és most élvezi a tanítás luxus-változatát! Mégis, mindenki ideges volt, hisz ilyen különleges programban kevesen vettek részt. Magamról nem is beszélve, hisz én életemben nem tanítottam, nemhogy egyetemen... „Prof. Geller” a címem, amin még mindig mosolygom magamban: „hogyan felvitte Isten a dolgom!” Ez persze nem csak dicsőség, de rendkívül nagy munka és izgalom is.

Az „Orvosi Antropológia” osztályomba a maximális számú diák (összesen 35-en) iratkozott be. Előadásaim témája: Mágia, gyógyászat és tudomány – (azaz) gyógyítás a világ vallási hagyományaiban. Már túl vagyok három órán, és olyannyira megszerettem a tanítást, hogy máris sajnálom, mindössze csak 19 előadásom van még hátra! Az áttörés varázslatos volt ugyanis! Bemutatkozásul – dékánom biztatására – elmeséltem ugyanis élettörténetünket, persze dióhéjban. Olyan hatással volt a diákokra, hogy másnap még többen jöttek beiratkozni, és mindegyre körülfgognak: mondjam el újra a „sztorit”. Nemsokára esti külön előadásban beszélek majd a könyvemről és az életünkről szép Erdélyországban! Egyedül én éltem kommunista országban, és – utazásunk rendjén – négy kommunista országot fogunk meglátogatni. Ettől itt máris exotikusnak tűnök! Lám, mire jó a kommunista múlt Amerikában...

Amit tanítok, az éppen az, amit életcéllal tűztem magam elé: integrálni! Ebben a kurzusban egybefonom a

világ nagy kultúráinak gyógyító bölcsességét és gyakorlatát, amelyek mindenkinek a vallás az alapja. Végre orvosi, teológiai, etikai és zenei műveltségem egy kalap alá hozhatom. Noha attól félttem, túl nagyot markolok, kiderült, hogy minden területen felvehetem a versenyt a szaktanárokkal. A többi antropológus mindent könyvből tanult főleg. Nekem viszont húszévnnyi orvosi gyakorlatom, negyvenévnnyi hangszergyakorlatom, és teológiai diplomám van. Ehhez áldásosan járul még hozzá – az utazásaink során, és a George-tól tanultak alapján – a keleti vallásokban való jártasságom. A gyógyítás minden kultúrában alapvetően vallásos megnyilvánulás. És a hagyományos kultúrákat a modern medicinával vetjük össze végső soron. Minden elméleti gondolatot saját példáimmal szemléltetek, hiszen élettapasztalatomból bőven telik rá. Hogy mennyire magával ragadja ez a hallgatóimat!

A tegnap aztán én is elrugaszkodtam az írott előadás szövegétől, és bedobtam szenvedélyesebb magamat. Hát, ha a tanítás / nevelés ilyen élvezet, és diákjaimra ilyen hatással van, akkor ezt folytatnom kell. Két pszichológus is hallgatja az előadásokat, és unszolnak, írjam meg ezt a témát könyv formájában, mégpedig úgy, hogy vegyem magánra az előadásaimat.

Káprázatos világokba repülünk képzeletünk szárnyán – brazil sámánok, afrikai szellemtáncosok, ókori görög orvosok, keresztény zarándokok, indiai Ayurveda gyógyászok, kínai orvosok, koreai varázslók, japán szerzetesek világába. És persze, a kommunizmus tapasztalataiba is.

Apropó, kommunizmus. Megjártuk magunkat **Kubában!** Micsoda élmény volt odautazni, „ahol a madár sem jár.” Legalábbis nem amerikaiak, mivel Kuba amerikai embargó alatt van. Szégyenlem magam emiatt, mint amerikai. Politikai gögből egy népet sanyargatni.

A kubaiak aranyos, művelt nép. Nem a kommunizmus tette őket tönkre, hanem az ötvenéves amerikai embargó. És hogy a szovjet birodalom összeomlott, magukra maradtak. Kubában olyan típusú szocializmus van, amilyent bárcsak mi is megtapasztalhattunk volna. Ingyen iskola, orvosi ellátás, művészet, irodalom. Csak hát, persze, kalitkába zárva...

No de, végre térjek a lényegre: Fidel Castróval való találkozásunkra! Castro óriási felhajtást csapott a tiszteletünkre. A kongresszusi palotában fogadott, és „csupán” három és félórás beszédet tartott a „Nagy Vezér”. Majd egy káprázatos vacsorát szolgáltatott fel a kb. 1500 jelenlevőnek. Castro hetvenhét éve egyáltalán nem látszik, fiatalos, délceg, és igen bölcsen beszélt.

A történelem őt látszik igazolni, és ennek nagyon is tudatában van. Rendkívül karizmatikus egyéniség. Évtizedek óta vezeti az országot, és még Amerika sem tudta tönkretenni. Kuba végre kilábalni látszik a szegénységből, mivel Brazília és más fejlett országok segítik keres-

kedelmi kapcsolatot létesítve vele. Havanna gyönyörű, de – milyen lehetett fénykorában! Palota palotát ér, bájos, loggiás spanyol kastélyocskák. Három remek napot töltöttünk ott, de lakni a hajón laktunk...

(Szerzőnknek az ún. „emberarcú kommunizmus” kubai változatáról vázolt, naív politikai nézeteivel távolról sem értünk egyet, de – természetesen – fenntartjuk a jogát, hogy, az ott töltött „három remek nap” benyomásai alapján, szabadon kifejtse szubjektív véleményét! – A szerk.)

(Folytatása következik)

Egyházi hírek

Március 14-én, az 1848-as magyar szabadságharc évfordulója előestéjén, a kolozsvári Szent Mihály templomban tartott **ökumenikus ünnepi istentiszteleten dr. Szabó Árpád** unitárius püspök is prédikált, ezt követően a Farkas utcai református templomban megrendezett Márciusi Fórumon az erdélyi magyar egyházak vezetői, lelkészei és hívei is részt vettek.

A **gondnok-presbiteri értekezletek**et március 17-21. között tartották Várfalván, Nyáradgálfalván, Ádámson, Székelyudvarhelyen, Székelykeresztúron és Datkon. A konferenciákon az egyházközségek világi küldöttei beszámoltak az otthoni helyzetről, majd az egyházi élet különböző vetületeit megragadó előadásokat hallgattak meg. Az egyházi főhatóságot **dr. Szabó Árpád** püspök, valamint **Máthé Dénes** és **Kolumbán Gábor** főgondnok képviselték.

Március 21-én a Román Televízió kolozsvári szerkesztősége **egyházi média-tanácskozást** szervezett az erdélyi magyar történelmi egyházak küldötteinek. A találkozó témáját képező Hitvilág vallási műsor sugárzási időpontja négyhetente van, hétfőn 18.30-kor az RTV 2-es csatornáján.

Egyházunk az észak-erdélyi és dél-erdélyi szóróványvidékeken élő unitárius hívek számára immár másodszor szervezett **szóróvány-találkozót**, március 28-29-én, Petrosényban. A konferenciára a helyi egyházközség hívei mellett Lupény-Vulkánból, Petrilláról, Nagyváradról, Besztercéről, Déváról és Temesvárról is érkeztek képviselők. A programot **Papp Gy. László** nagyváradi lelkész előadása indította Tagadás vagy úttévesztés? címmel, majd az egyes szóróványközpontok állapotának kiértékelése következett. Az esti istentisztelet szószéki szolgálatát **dr. Szabó Árpád** püspök végezte.

A Protestáns Teológiai Intézet Unitárius Karának hallgatói április 4-6. között szervezték meg az **unitárius teológiai hallgatók diáknapijait**. A nyitó eseményt angol nyelvű színpadi előadás képezte, amelyet néptáncoktatás követett. A további programban asztalitenisz-bajnokság, tanár-diák kosárlaba-mérkőzés, vegyes műfajú vetélkedő és akadémiai istentisztelet kapott helyet, valamint egy kerekasztal-beszélgetés Az írott sajtó helyzete egyházunkban címmel. A teológiai hallgatók lapja, A Láng ugyanakkor ünnepelte negyedik születésnapját.

Április 5-én Szentgëricén **megemlékező ünnepélyt** tartottak Tiboldi István népnevelő születésének 210. évfordulóján, a helyi egyházközség és a Tiboldi Alapítvány szervezésében. Az istentiszteleten a szószéki szolgálatot **dr. Szabó Árpád** püspök végezte, az eseményen jelen volt **Máthé Dénes** főgondnok is.

A nagy-britanniai Unitárius és Szabadelvű Egyház április 13-17. között szervezte meg **évi rendes közgyűlését** Edinburgh-ben. Egyházunk üdvözlését **dr. Szabó Árpád** püspök tolmácsolta az angol hittestvéreknek.

Halottunk

Benedek Ágoston, nyugalmazott unitárius lelkész életének 68. évében, 2003. április 14-én hosszú betegség után csendesen elhunyt.

Temetési szertartására a kolozsvári Házsongárdi temetőben került sor április 17-én, a szertartást Bálint B. Ferenc kolozsvár-belvárosi lelkész végezte, az Egyetemes Egyház részéről dr. Szabó Árpád püspök, a kolozsvár-monostori gyülekezet és a lelkésztársak részéről Rüszt Tibor lelkész mondott búcsúbeszédet.

Isten adjon csendes pihenést eltávozott testvérünknek.

UNITÁRIUS KÖZLÖNY. A Keresztény Magvető melléklete. ISSN 1220-8418

Szerkesztő bizottság: **dr. Rezi Elek** főszerkesztő, **Kovács István** szerkesztő. Munkatársak: **Kovács Sándor**, **Czire Szabolcs**, **Gyerő Dávid**.

Olvasószerkesztő: **Kürti Miklós**. Szedés: **Rezi Éva**. Kivitelezés: **Kriza János**. Készült az UNITÁRIUS EGYHÁZ Nyomdájában.

Lapzártá minden második hónap 10-e. Címünk: 3400 Cluj, B-dul 21 Decembrie nr. 9. Tel/fax: (064) 193236, 195927.

E-mail: rezielek@proteo.cj.edu.ro; kovacsistvan@unitarian.dntcj.ro; krizajan@unitarian.dntcj.ro